

Miljö- och jordbruksutskottets betänkande 2025/26: MJU10

Jakt och viltvård

Sammanfattning

Utskottet föreslår att riksdagen avslår motionsyrkandena, som bl.a. handlar om översyn av jaktlagstiftningen och viltförvaltningen, älgförvaltningen och rovdjursförvaltningen.

I betänkandet finns tio reservationer (S, V, C, MP).

Behandlade förslag

102 yrkanden i motioner från allmänna motionstiden 2025/26.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut3

Redogörelse för ärendet5

Utskottets överväganden.....6

 Översyn av jaktlagstiftningen och viltförvaltningen.....6

 Älgförvaltningen8

 Vildsvinsförvaltningen12

 Rovdjursförvaltningen16

 Skarvförvaltningen24

 Jakt och fiske på renbetesmarker30

 Motioner som bereds förenklat.....32

Reservationer33

 1. Översyn av jaktlagstiftningen och viltförvaltningen, punkt 1 (C)33

 2. Älgförvaltningen, punkt 2 (S).....33

 3. Älgförvaltningen, punkt 2 (MP)34

 4. Vildsvinsförvaltningen, punkt 3 (S)35

 5. Rovdjursförvaltningen, punkt 4 (V)35

 6. Rovdjursförvaltningen, punkt 4 (C).....37

 7. Rovdjursförvaltningen, punkt 4 (MP).....37

 8. Skarvförvaltningen, punkt 5 (S)38

 9. Skarvförvaltningen, punkt 5 (C).....39

 10. Jakt och fiske på renbetesmarker, punkt 6 (MP).....39

Bilaga 1

Förteckning över behandlade förslag41

 Motioner från allmänna motionstiden 2025/2641

Bilaga 2

Motionsyrkanden som avstyrks av utskottet53

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Översyn av jaktlagstiftningen och viltförvaltningen

Riksdagen avslår motionerna

2025/26:995 av Christofer Bergenblock (C),

2025/26:2104 av Sten Bergheden (M) och

2025/26:2833 av Helena Lindahl m.fl. (C) yrkande 37.

Reservation 1 (C)

2. Älgförvaltningen

Riksdagen avslår motionerna

2025/26:532 av Isak From (S) yrkandena 1 och 2,

2025/26:842 av Mikael Larsson (C),

2025/26:3426 av Emma Nohrén m.fl. (MP) yrkande 4 och

2025/26:3733 av Åsa Westlund m.fl. (S) yrkande 66.

Reservation 2 (S)

Reservation 3 (MP)

3. Vildsvinsförvaltningen

Riksdagen avslår motionerna

2025/26:519 av Anders Alftberg (SD),

2025/26:2363 av Johanna Rantsi (M) och

2025/26:3733 av Åsa Westlund m.fl. (S) yrkande 70.

Reservation 4 (S)

4. Rovdjursförvaltningen

Riksdagen avslår motionerna

2025/26:1829 av Mathias Bengtsson (KD),

2025/26:2494 av Anna af Sillén och Ann-Sofie Lifvenhage (båda M) yrkande 2 i denna del,

2025/26:2784 av Nooshi Dadgostar m.fl. (V) yrkandena 52 och 54–57,

2025/26:2833 av Helena Lindahl m.fl. (C) yrkande 39,

2025/26:3412 av Jacob Risberg m.fl. (MP) och

2025/26:3426 av Emma Nohrén m.fl. (MP) yrkande 3.

Reservation 5 (V)

Reservation 6 (C)

Reservation 7 (MP)

5. Skarvförvaltningen

Riksdagen avslår motionerna

2025/26:528 av Mattias Ottosson m.fl. (S) yrkande 1,

2025/26:1283 av Josefin Malmqvist m.fl. (M) yrkandena 1 i denna del och 2,

2025/26:1895 av Heléne Björklund (S) yrkandena 1 och 2 i denna del,
2025/26:2296 av Peter Hedberg m.fl. (S),
2025/26:2515 av Anna af Sillén och Ann-Sofie Lifvenhage (båda M),
2025/26:2590 av Mattias Eriksson Falk och Roger Hedlund (båda SD),
2025/26:2670 av Mikael Oscarsson (KD) yrkandena 2, 3 och 5,
2025/26:2825 av Stina Larsson m.fl. (C) yrkande 17 i denna del,
2025/26:2849 av Markus Wiechel (SD) yrkande 1 och
2025/26:3733 av Åsa Westlund m.fl. (S) yrkande 71.

Reservation 8 (S)

Reservation 9 (C)

6. Jakt och fiske på renbetesmarker

Riksdagen avslår motionerna

2025/26:1022 av Magnus Jacobsson (KD),
2025/26:1748 av Crister Carlsson och Lars Beckman (båda M),
2025/26:1839 av Isak From och Anna-Caren Säterberg (båda S)
yrkande 2 och
2025/26:3424 av Jan Riise m.fl. (MP) yrkande 6.

Reservation 10 (MP)

7. Motioner som bereds förenklat

Riksdagen avslår de motionsyrkanden som finns upptagna under denna punkt i utskottets förteckning över avstyrkta motionsyrkanden.

Stockholm den 19 februari 2026

På miljö- och jordbruksutskottets vägnar

Emma Nohrén

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Emma Nohrén (MP), Kjell-Arne Ottosson (KD), Martin Kinnunen (SD), Åsa Westlund (S), John Widegren (M), Staffan Eklöf (SD), Malin Larsson (S), Helena Storckenfeldt (M), Jytte Guteland (S), Lars Johnsson (M), Kajsa Fredholm (V), Victoria Tiblom (SD), Johan Löfstrand (S), Aida Birinxhiku (S), Runar Filper (SD), Jakob Olofsgård (L) och Anders Karlsson (C).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlar utskottet ca 100 yrkanden i motioner från allmänna motionstiden 2025/26. Motionsyrkandena handlar bl.a. om översyn av jaktlagstiftningen och viltförvaltningen, älgförvaltningen samt rovdjursförvaltningen. Av dessa behandlas ca 70 motionsyrkanden i förenklad ordning eftersom de tar upp samma eller i huvudsak samma frågor som riksdagen har behandlat tidigare under valperioden.

Förslagen finns i bilaga 1. De motionsförslag som bereds förenklat listas i bilaga 2.

Vid utskottets sammanträde den 5 februari 2026 informerade landsbygdsminister Peter Kullgren (KD) bl.a. om regeringens långsiktiga strategi för utformningen av den svenska vargförvaltningen.

Utskottets överväganden

Översyn av jaktlagstiftningen och viltförvaltningen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om en översyn av jaktlagstiftningen och viltförvaltningen.

Jämför reservation 1 (C).

Motionerna

I kommittémotion 2025/26:2833 av Helena Lindahl m.fl. (C) yrkande 37 lämnas ett förslag om att föra in en ny portalparagraf för minskade viltskador i jaktlagstiftningen. Enligt motionärerna borde syftet med jaktlagen inte bara vara att bevara arter och främja viltet som resurs utan också att minska viltskadorna inom jord- och skogsbruket samt bidra till att mängden trafikolyckor med vilt inblandat minskar.

I motion 2025/26:995 av Christofer Bergenblock (C) lämnas ett förslag om att placera den nya jakt- och viltvårdsmyndigheten i Halland. Motionären anser att om regeringen beslutar att införa en ny myndighet borde den placeras i Halland, eftersom det inte finns statliga myndigheter där i dag och länet har en lång historia av jakt och viltvård.

Enligt motion 2025/26:2104 av Sten Bergheden (M) bör möjligheten att förlägga den nya viltmyndigheten till Skaraborg undersökas. Motionären anför att Skaraborg har en bred kompetens inom jakt- och naturfrågor.

Bakgrund och pågående arbete

I januari 2024 gav regeringen en särskild utredare i uppdrag att göra en översyn av lagstiftningen på jaktområdet (dir. 2024:11). Syftet med översynen är att dels få till stånd en modern lagstiftning med tydlig systematik och moderna bestämmelser för långsiktigt hållbar jakt och viltvård, dels förbättra genomförandet av EU-rättsliga regler på jaktområdet och säkerställa att det inte avser andra arter än dem som omfattas av EU-reglerna. Utredaren ska bl.a. utarbeta förslag till en ny jaktlag och en ny jaktförordning.

Den 23 januari 2025 beslutade regeringen att förlänga utredningstiden till den 31 december 2025 (dir. 2025:6). Ett delbetänkande om vissa delar i de ursprungliga direktiven skulle dock lämnas senast den 7 april 2025.

Den 2 april 2025 överlämnade utredningen delbetänkandet Vissa förändringar av jaktlagstiftningen (SOU 2025:32). Frågor som ingår i delbetänkandet är bl.a. att förbättra genomförandet av EU-rättsliga regler på jaktområdet och säkerställa att det inte avser andra arter än dem som omfattas av

EU-reglerna. Betänkandet har remitterats och bereds nu inom Regeringskansliet.

Den 15 januari 2026 överlämnade Jaktlagstiftningsutredningen slutbetänkandet En ny viltförvaltningslagstiftning (SOU 2025:125). I betänkandet föreslås en ny viltförvaltningslag och en ny viltförvaltningsförordning med tydligare struktur och modernare bestämmelser som ska ersätta nuvarande jaktlag och jaktförordning. Förslagen i slutbetänkandet bygger vidare på förslagen i delbetänkandet. Utredningen föreslår att viltförvaltningen ska syfta till att bevara och främja de inhemska viltarterna, främja ett hållbart brukande av vilt som resurs samt begränsa skador och olägenheter orsakade av vilt. Utredningens huvudsakliga förslag i viltförvaltningslagstiftningen avser genomförandet av EU:s naturvårdsdirektiv, jakt och avlivning, utökad regionalisering och utökade befogenheter för länsstyrelsen, förbättrade bestämmelser om straff och sanktionsavgifter samt tydligare reglering om överklagande. Utredningen föreslår också ett stärkt sekretesskydd för uppgifter om jägare som registreras hos länsstyrelsen. Betänkandet har skickats på remiss fram till den 15 maj 2026.

Den 6 juli 2023 beslutade regeringen att ge en särskild utredare i uppdrag att göra en översyn av fördelningen av de uppgifter som de statliga förvaltningsmyndigheterna ansvarar för inom jakt- och viltvårdsområdet. I uppdraget har det ingått att analysera om det statliga åtagandet inom jakt- och viltvårdsområdet bör omprövas och att utreda formerna för samt föreslå en ny jakt- och viltvårdsmyndighet som ska ansvara för viltförvaltningen på nationell nivå (dir. 2023:108). Regeringen beslutade den 12 november 2024 att förlänga utredningstiden till den 30 april 2025 (dir. 2024:105).

Den 7 maj 2025 mottog regeringen betänkandet En ny nationell myndighet för viltförvaltning (SOU 2025:50) som bl.a. föreslår att en ny jakt- och viltvårdsmyndighet inrättas. Utredningens huvudförslag är att regeringen inrättar en ny nationell myndighet för enbart viltförvaltning med namnet Viltförvaltningsmyndigheten. Betänkandet har remitterats och bereds nu inom Regeringskansliet.

Tidigare riksdagsbehandling

Riksdagen har i fråga om en översyn av jaktlagen i ett tillkännagivande bl.a. anfört att en utredning bör tillsättas med uppdrag att se över jaktlagstiftningen i syfte att lägga fram en ny jaktlag med ett enkelt regelverk, en tydlig systematik och moderna bestämmelser (bet. 2021/22:MJU16, rskr. 2021/22:178).

Regeringen hänvisar i skrivelsen Riksdagens skrivelser till regeringen – åtgärder under 2024 (skr. 2024/25:75) till att en utredning har tillsatts för att se över lagstiftningen på jaktområdet. Tillkännagivandet är inte slutbehandlat.

Riksdagen riktade ett tillkännagivande till regeringen i mars 2015 om att inrätta en ny myndighet med ansvar för jaktfrågor och viltförvaltning (bet. 2014/15:MJU9, rskr. 2014/15:154). I maj 2016 upprepade riksdagen sitt

tillkännagivande till regeringen om att en ny myndighet för jakt- och viltförvaltning borde utredas senast under 2016 (bet. 2015/16: MJU19, rskr. 2015/16:227).

I skrivelse 2024/25:75 hänvisar regeringen bl.a. till utredningen om en översyn av fördelningen av de uppgifter som de statliga förvaltningsmyndigheterna ansvarar för inom jakt- och viltvårdsområdet, se ovan. Punkterna är inte slutbehandlade.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att det är viktigt med en moderniserad, tydlig och rättssäker jaktlagstiftning. Riksdagen har därför riktat ett tillkännagivande till regeringen om att en utredning borde tillsättas för att se över jaktlagstiftningen. Utskottet välkomnar således den översyn av jaktlagstiftningen som regeringen har initierat. Utskottet noterar att det pågår beredning av betänkandet om en ny viltförvaltningslagstiftning och ser fram emot regeringens kommande beslut.

Vidare noterar utskottet att regeringen även bereder ett betänkande om en ny nationell myndighet för viltförvaltningen. Utskottet vill i sammanhanget påminna om att riksdagen även på detta område riktat ett tillkännagivande till regeringen om att utreda formerna för en ny myndighet för jakt och viltförvaltning. Utskottet ser även här fram emot regeringens kommande beslut.

Med hänvisning till det som anförts ser utskottet ingen anledning för riksdagen att bifalla motionärernas förslag. Därmed avstyrker utskottet motionerna 2025/26:995 (C), 2025/26:2104 (M) och 2025/26:2833 (C) yrkande 37.

Älgförvaltningen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om älgförvaltningen.
Jämför reservation 2 (S) och 3 (MP).

Motionerna

I kommittémotion 2025/26:3733 av Åsa Westlund m.fl. (S) yrkande 66 framhålls att för att uppnå en balanserad och effektiv hantering av älgstammen bör älgförvaltningsområdena och älgförvaltningsgrupperna ses över så att både jägare och markägare ges likvärdig representation under ledning av en oberoende ordförande. Även i motion 2025/26:532 av Isak From (S) yrkande 1 framhålls behovet av ett rättvist älgförvaltningssystem med en oberoende ordförande utsedd av länsstyrelserna i älgförvaltningsområdena och älgskötselområdena.

I kommittémotion 2025/26:3426 av Emma Nohrén m.fl. (MP) yrkande 4 anförts att älgförvaltningen bör utvecklas utifrån älgens ekologi, i samverkan

med berörda parter, för att återskapa förtroende för systemet och få en sund älgpopulation.

Motion 2025/26:532 av Isak From (S) handlar om den svenska älgförvaltningen, bl.a. finansieringen av denna. I yrkande 2 föreslår motionären att regeringen överväger en översyn av finansieringen av länsstyrelserna i detta avseende. Även motion 2025/26:842 av Mikael Larsson (C) tar upp frågan om en ny modell för finansiering av älgförvaltningen.

Bakgrund och pågående arbete

I januari 2012 infördes ett nytt älgförvaltningssystem i linje med riksdagens beslut (prop. 2009/10:239, bet. 2010/11:MJU6, rskr. 2010/11:49). Huvudsyftet med det nya systemet var att skapa en lokalt förankrad och ekosystembaserad förvaltning för att förbättra förutsättningarna för en älgstam med hög kvalitet som är i balans med foderresurserna. De övergripande målen enligt propositionen är en livskraftig älgstam av hög kvalitet, en produktionsanpassad älgjakt samt en älgstam i balans med betesresurserna på lång sikt.

För att underlätta genomförandet av det nya älgförvaltningssystemet beslutade riksdagen att införa en ny förvaltningsnivå, s.k. älgförvaltningsområden. Detta innebär att älgen förvaltas regionalt i samverkan mellan myndigheter, organisationer, markägare och jägare som tillsammans ska skapa en uthållig älgförvaltning. I varje län finns ett antal älgförvaltningsområden där mål för förvaltningen av stammen sätts. En livskraftig älgstam är anpassad efter de regionala ekologiska förutsättningarna. Den har hög reproduktion och höga kalvvikter, och äldre älgdjur ingår som en naturlig del av populationen. En livskraftig stam har god motståndskraft mot sjukdomar.

Inom vart och ett av älgförvaltningsområdena finns en älgförvaltningsgrupp som består av sex representanter, varav tre är från jägarnas och tre från markägarnas organisationer. Representanterna utses av länsstyrelserna efter förslag från ovannämnda organisationer. I Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län ersätter en företrädare för rennäringen en av jägarrepresentanterna. Sametinget utser företrädaren för rennäringen. Till ordförande för älgförvaltningsgruppen utses en markägarrepresentant, som också har utslagsröst vid lika antal röster i en omröstning.

I proposition 2009/10:239 Älgförvaltningen anförs att älgförvaltningsgrupperna bör vara sammansatta av personer med bl.a. skoglig och jaktlig kompetens. Regeringen ansåg att det bör finnas en jämvikt mellan jägar- och markägarintressena. Denna ståndpunkt skilde sig från utredningens förslag att ge markägarna en representant mer än jakträttshavarna i gruppen. Regeringen delade dock utredningens syn att markägarna, som är de som har ansvaret för vården av skogen, trots en jämn representation måste få den starkaste ställningen i gruppen. Till ordförande i älgförvaltningsgruppen ska det därför utses en representant för markägarna. Riksdagen delade denna bedömning (bet. 2010/11:MJU6, rskr. 2010/11:49).

Den 15 januari 2026 presenterade Jaktlagstiftningsutredningen betänkandet En ny viltförvaltningslagstiftning (SOU 2025:125). I betänkandet föreslås bl.a. ny viltförvaltningslag och en ny viltförvaltningsförordning som ska ersätta nuvarande jaktlag och jaktförordning. När det gäller att inrätta älgförvaltningsgrupper och deras sammansättning föreslås inga förändringar. Betänkandet är nu under beredning inom Regeringskansliet.

Den 5 april 2022 beslutade Naturvårdsverket om en ny strategi för svensk viltförvaltning för 2022–2029. Visionen är oförändrad sedan tidigare strategi, En viltförvaltning i balans gör att alla kan uppleva viltets värden, och den pekar ut vägval och de viktigaste åtgärderna som förväntas leda mot målen. Övergripande perspektiv i strategin är att bevara viltarter, bruka viltet som resurs och begränsa skador och besvär orsakade av vilt. Ett viktigt inriktningsmål i strategin är bl.a. att säkerställa att viltförvaltningen är tydlig och långsiktig och möjliggör delaktighet.

Naturvårdsverket tar även fram nationella förvaltningsplaner för olika viltarter, och de olika länen tar fram regionala förvaltningsplaner. Förvaltningsplanerna är viktiga styrdokument för att nå de politiska mål som satts upp för en viltart. Förvaltningsplanerna ska klargöra målen och ramarna för förvaltningen och bidra till en ökad tydlighet och transparens i förvaltningsarbetet. Planerna ska även ange hur den praktiska förvaltningen av en art bör gå till. Det anges också hur åtgärderna ska följas upp och vem som är ansvarig för olika delar av förvaltningen. Viltförvaltningen ska vara adaptiv, vilket innebär att den ska kunna anpassas till ny kunskap och ändrade förhållanden. Därför revideras planerna med jämna mellanrum. Mål för klövviltsförvaltningen sätts i första hand på regional eller lokal nivå.

Regeringens utgångspunkt är att den operativa viltförvaltningen så långt som möjligt ska vara decentraliserad. Beslut ska fattas på lokal och regional nivå utifrån de förutsättningar som råder där. Viltförvaltningen ska bygga på vetenskapliga underlag och uppfattas som legitim av de människor och verksamheter som berörs (prop. 2025/26:1 utg.omr. 23).

Vidare anförde landsbygdsminister Peter Kullgren (KD) den 11 november 2025 följande vid interpellationsdebatten 2025/26:103:

Älgförvaltningen berör många, givetvis jägare och dem som äger skog och jord men också människor som värnar naturen och viltet i vårt land. Regeringens mål är tydligt. Vi vill ha en älgförvaltning som är rättvis, långsiktig och lokalt förankrad. Därför tror jag att vi ska bygga vidare på det som fungerar när det gäller finansiering och praktisk förvaltning men att vi också ska våga förändra där det behövs, som sagt gärna med så stor förankring och acceptans som möjligt.

Regeringen värnar jägarens roll, viltet och den balans som gör att både skogen och älgen kan fortsätta vara en del av det svenska landskapet i generationer framåt.

Sveriges lantbruksuniversitet, SLU, har på uppdrag av Naturvårdsverket gjort en utvärdering av de befintliga målen inom älgförvaltningen samt en konsekvensbeskrivning av vad som skulle krävas för att nå målen. I rapporten Utvärdering av de kvantitativa målen inom den svenska älgförvaltningen, som

presenterades i oktober 2025, visar analyserna att det kommer att vara svårt eller omöjligt att nå flera av målen. Detta hänger bl.a. samman med klimatförändringarna, eftersom älgen mår sämre i ett varmare och torrare klimat, och att t.ex. målnivåerna för skogsskador är ambitiöst satta. Rapporten är en del av Naturvårdsverkets kunskapsinhämtning i det fortsatta arbetet med älgförvaltningen.

SLU har haft i uppdrag att leverera skattningar av älgstammens täthet till länsstyrelserna och älgförvaltningsgrupperna sedan 2021, och fr.o.m. jaktåret 2023/24 har SLU även i uppdrag att årligen sammanfatta den genomförda älgförvaltningen i siffror. Rapporten Älgstammens utveckling – Älgförvaltningen i siffror jaktåret 2024/25 (rapport 2025:3) som publicerades i augusti 2025 visar att älgstammen ökar för andra året i rad. Sedan den nya älgförvaltningen infördes jaktåret 2012/13 har älgstammen först minskat under tio år men utvecklingen har nu vänt och älgstammen ökar återigen. Resultaten från årets beräkningar används för att ta fram förvaltningsplaner för älgen i hela Sverige.

När det gäller finansieringen av älgförvaltningen bygger den på fällavgifter och avgifter för registrering av jaktområden. Dessa avgifter bildar en älgvårdsfond som finns i varje län (52 a § jaktförordningen [1987:905]). Pengarna i älgvårdsfonden används bl.a. till länsstyrelsernas administration och älgförvaltningsgruppernas arbete.

För en älg som fälls ska jakträttshavaren betala en avgift (fällavgift). Enligt 52 b § jaktförordningen fastställs avgiften av länsstyrelsen enligt föreskrifter från Naturvårdsverket. Av 33 § Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om jakt efter älg och kronhjort (NFS 2011:7) framgår att länsstyrelsen årligen får besluta om fällavgiften inom älgförvaltningsområden som samma länsstyrelse har inrättat. Länsstyrelsen ska enligt samma bestämmelse fastställa avgiften utifrån kostnaderna för en ekosystembaserad adaptiv förvaltning av älgstammen.

Vidare anförde landsbygdsminister Peter Kullgren (KD) följande om finansiering av älgförvaltningen vid interpellationsdebatten 2025/26:103:

År 2012 infördes ett system med älgförvaltningsområden och att älgförvaltningen ska vara adaptiv. Det innebär att älgförvaltningen ska vara lokalt förankrad och anpassas efter nya eller ändrade förhållanden, till exempel rovdjursförekomst eller skador på skog. Förvaltningen bör styra mot de mål som fastslogs i propositionen En ny älgförvaltning (prop. 2009/10:239).

När det gäller finansiering bedömdes det att länsstyrelsens kostnader för att upprätthålla älgskötselområden och registrera licensområden skulle finansieras genom fällavgifter för samtliga fällda älgar. Fällavgiften borde enligt propositionen fastställas av länsstyrelsen utifrån kostnaderna för en ekosystembaserad adaptiv förvaltning av älgen.

Jag är medveten om att fällavgifterna varierar mellan länen. Naturvårdsverket har i en skrivelse till regeringen lämnat ett alternativt förslag på finansiering, så kallad områdesfinansiering, och regeringen har gett den pågående Jaktlagstiftningsutredningen (dir. 2024:11) i uppdrag att utreda de rättsliga förutsättningarna för en sådan finansiering.

Jaktlagstiftningsutredningen överlämnade i april 2025 delbetänkandet Vissa förändringar av jaktlagstiftningen (SOU 2025:32), som har remitterats.

I delbetänkandet föreslår utredningen att i stället för en områdesavgift bör en flerartsförvaltning av klövvilt finansieras genom höjd viltvårdsavgift samt att fällavgifterna på älg avskaffas.

Jaktlagstiftningsutredningens delbetänkande bereds just nu inom Regeringskansliet tillsammans med de inkomna remissynpunkterna.

Utskottets ställningstagande

Inledningsvis vill utskottet framhålla vikten av en livskraftig älgstam samtidigt som skador på jord- och skogsbruk måste vara hanterbara. Utskottet anser i likhet med regeringen att det är viktigt med en älgförvaltning som är långsiktig och lokalt förankrad utifrån de förutsättningar som råder där. Detta för att skapa en förvaltning som uppfattas som legitim av dem som berörs av den. Vidare noterar utskottet att berörda myndigheter arbetar med kunskapsinhämtning och inventeringar av älg för att kunna utveckla älgförvaltningen och därigenom ge de bästa förutsättningarna för att ta fram förvaltningsplaner för älgen i hela Sverige.

När det gäller älgförvaltningsgrupperna har riksdagen tidigare ställt sig bakom sammansättningen av dessa och utskottet ser ingen anledning att nu ändra uppfattning. Utskottet anser att samarbete mellan mark- och jägarintressena i älgförvaltningsområdena är en förutsättning för att kunna skapa en adaptiv och ekosystembaserad älgförvaltning.

När det gäller finansiering av älgförvaltningen konstaterar utskottet att denna fråga har analyserats inom ramen för jaktlagstiftningsutredningen. Utskottet ser fram emot regeringens kommande beslut i frågan.

Mot denna bakgrund ser utskottet inget skäl till att vidta någon åtgärd med anledning av motionerna 2025/26:532 (S) yrkandena 1 och 2, 2025/26:842 (C), 2025/26:3426 (MP) yrkande 4 och 2025/26:3733 (S) yrkande 66. Därmed avstyrker utskottet motionsyrkandena.

Vildsvinsförvaltningen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om vildsvinsförvaltningen.
Jämför reservation 4 (S).

Motionen

Enligt kommittémotion 2025/26:3733 av Åsa Westlund m.fl. (S) yrkande 70 behöver vildsvinsstammen minska. Motionärerna anför att viltet orsakar allvarliga skador för lantbruket, vilket drabbar både lönsamheten och Sveriges

försörjningsförmåga. Dessutom är det en viktig åtgärd för att minska smittriskerna vid ett eventuellt nytt utbrott av den afrikanska svinpestens.

Även i motion 2025/26:2363 av Johanna Rantsi (M) framhålls behovet av att minska vildsvinsstammen.

I motion 2025/26:519 av Anders Alftberg (SD) lämnas förslag om att införa ett lagkrav som tvingar kommuner att tillhandahålla kommunal mark för vildsvinsjakt.

Bakgrund och pågående arbete

Enligt 10 § jaktlagen (1987:259) är det fastighetsägaren som har jakträtten på den mark som hör till fastigheten. På kommunal mark är det således kommunen som är markägare och därmed även äger rätten till jakt och skyddsjakt. Enligt 14 § får inte jakträtt som har upplåtits i andra fall än i samband med jordbruksarrende överlåtas eller upplåtas utan fastighetsägarens samtycke.

När det gäller åtgärder för att minska vildsvinsstammen kan nämnas att den dåvarande regeringen i april 2020 beslutade om ett uppdrag till Livsmedelsverket, Länsstyrelsen i Kronobergs län, Jordbruksverket och Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) i det s.k. vildsvinspaketet inom ramen för livsmedelsstrategin. Åtgärderna sträcker sig 2020–2025 och syftar till att mer vildsvinskött ska nå marknaden genom att man underlättar köttets väg till konsumenterna och skapar incitament för jägare att skjuta fler vildsvin.

Inom ramen för detta paket beslutade Livsmedelsverket i oktober 2024 om nya föreskrifter om jägares leveranser av små mängder vildsvin och kött av vildsvin (LIVSFS 2024:6) där det skapas nya möjligheter för jägare att leverera mindre mängder vildsvin och vildsvinskött till konsumenter och lokala detaljhandelsanläggningar. För att få sälja vildsvin och vildsvinskött direkt till konsumenter måste jägare ha genomgått både en viltundersökarutbildning och en kompletterande vildsvinsutbildning samt vara registrerade hos närmaste länsstyrelse. Föreskrifterna trädde i kraft den 4 november 2024.

Regeringen har även beslutat om en förordningsändring som innebär att ersättning för kostnader för analys av trikiner och cesium-137 i vildsvinskött kan ges till en bredare grupp. Tidigare har endast privatpersoner kunnat få ersättning för testning av vildsvinskött för privatbruk, men nu kommer även jägare som säljer små mängder vildsvinskött direkt till konsumenter att kunna få ersättning.

Livsmedelsverket har även fått i uppdrag att genomföra åtgärder under perioden 2025–2030 inom ramen för Livsmedelsstrategin 2.0, där det bl.a. ingick att Livsmedelsverket under 2025 fick använda högst 16 miljoner kronor för ersättning för trikin- och cesumanalyser. Den 18 december 2025 beslutade regeringen om en förordningsändring som innebär att ersättning för vissa kostnader för analys av vildsvinskött förlängs ytterligare ett år samt att anslaget för ersättning höjs. Syftet är både att förstärka den tidigare satsningen

på subventioner av trikin- och cesiumanalyser och att tillföra Livsmedelsverket medel för hanteringen av subventionerna fram till 2030.

I budgetpropositionen för 2026 (prop. 2025/26:1 utg.omr. 23) bedömer regeringen att de åtgärder som vidtagits inom ramen för vildsvinspaketet har möjliggjort för konsumenterna att konsumera mer svenskt vildsvinskött. Det är ännu för tidigt att bedöma i vilken utsträckning som regeringens senaste åtgärd, att låta jägare sälja vildsvin direkt till lokala butiker och restauranger samt sälja vildsvin och vildsvinskött direkt till privatpersoner, ökar incitamenten för jakt på vildsvin och avsättningen av vildsvinskött.

I februari 2024 beslutade regeringen att ge Naturvårdsverket i uppdrag att ta fram en åtgärdsplan för effektiv vildsvinsförvaltning. Uppdraget består av följande fem delar:

1. Analysera de tekniska hjälpmedel som enligt 14 a § jaktförordningen (1987:905) är tillåtna vid jakt efter vildsvin och överväg om det finns behov av ytterligare hjälpmedel för att underlätta jakt efter vildsvin.
2. Dokumentera erfarenheter av de fångstredskap som användes i samband med utbrottet av afrikansk svinpest i Fagersta enligt Naturvårdsverkets beslut den 19 september 2023 (NV-06530-23).
3. Redovisa förslag på möjliga åtgärder för att öka incitamenten att bedriva vildsvinsjakt.
4. Ta utifrån pågående arbete fram underlag för bedömning av behovet av att minska vildsvinsstammen lokalt eller regionalt och ta fram en åtgärdsplan för genomförande.
5. Ta fram en metod för uppskattning av vildsvinspopulationen i Sverige.

Punkterna 1 och 2 redovisades den 20 juni 2024. När det gäller tekniska hjälpmedel gör Naturvårdsverket bl.a. bedömningen att det inte behövs några ytterligare tekniska hjälpmedel för att underlätta jakten efter vildsvin.

Punkterna 3 och 4 redovisades den 31 oktober 2024. En lista på möjliga åtgärder för att öka incitamenten att bedriva vildsvinsjakt har tagits fram i dialog med relevanta myndigheter och aktörer, bl.a. markägarorganisationer, jägarorganisationer och länsstyrelserna. Naturvårdsverket bedömer att förbättrad lokal samverkan om vildsvinsjakt och vildsvinsförvaltning är den åtgärd som kan bidra långsiktigt och märkbart till ökad vildsvinsjakt. I dag finns inte alltid möjligheten att jaga vildsvin för dem som efterfrågar en minskad vildsvinsstam lokalt. En bättre samverkan behövs då för att öka vildsvinsjakten där det efterfrågas. Naturvårdsverket lämnar i skrivelsen två förslag till regeringen som syftar till att öka lokal samverkan för att öka vildsvinsjakten. Naturvårdsverket föreslår att regeringen ger de 16 länsstyrelser som ingick i redovisningen Revidering av regionala förvaltningsplaner för vildsvin i uppdrag att praktiskt understödja lokal samverkan om vildsvinsförvaltning. Naturvårdsverket föreslår också att regeringen avsätter särskilda medel till Naturvårdsverket och länsstyrelserna för att finansiera uppdragen som beskrivs i förslaget ovan.

Den 18 december 2025 redovisade Naturvårdsverket punkt 5 i regeringsuppdraget, som handlade om att ta fram en metod för populationsuppskattning av vildsvinspopulationen i Sverige. Uppdraget har genomförts av Naturvårdsverket i samarbete med två forskargrupper; en på Sveriges lantbruksuniversitet i Umeå och en på Linköpings universitet. Den metod som tagits fram syftar till att ge underlag för bl.a. en adaptiv förvaltning av vildsvin på nationell, regional och lokal nivå, att sätta förvaltningsmål och beräkna nödvändig avskjutning för att nå målen samt att följ upp politiska beslut som syftar till att minska skador genom att reglera vildsvinsstammen. En gemensam slutrapport från de två forskargrupperna kommer att levereras i slutet av första kvartalet 2026.

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet har tagit fram och remitterat en promemoria med förslag om regelverket för vildsvinsjakt. Där föreslås dels att drönare i vissa fall ska få användas för att söka efter vildsvin vid jakt, dels att möjligheterna att bedriva skyddsjakt efter vildsvin på enskildas initiativ ska utökas. Remissvaren har kommit in och ärendet bereds nu inom Regeringskansliet.

Den 12 februari 2026 beslutade regeringen om en ändring i jaktförordningen som innebär att möjligheterna att bedriva skyddsjakt efter vildsvin utökas. Ändringen innebär att jakträttshavare får bedriva jakt efter vildsvin inom ett avstånd av 200 meter från mark med jordbruksgrödor eller mark som används till yrkesmässig trädgårdsodling, om det på sådan mark tidigare har inträffat skador av vildsvin, och om det behövs för att förhindra ytterligare skador.

I budgetpropositionen för 2026 (prop. 2025/26:1 utg.omr. 23) redovisar regeringen att den svenska vildsvinsstammen ökat under 2024. Den svenska vildsvinsstammen har under en trettioårsperiod vuxit från några hundra individer under 1980-talet till mellan 300 000 och 400 000 individer som mest för några år sedan. Utvecklingen av viltolyckor, avskjutning samt antal inlämnade trikinprov indikerar en minskning av vildsvinsstammen mellan åren 2020 och 2023 på mellan 20 och 30 procent men under 2024 indikerar statistiken att stammen åter är i en snabb tillväxtfas. Regeringen bedömer att förvaltningen av vildsvin behöver utvecklas.

Utskottets ställningstagande

Utskottet ser allvarligt på att vildsvinsstammen återigen ökar, eftersom vildsvin orsakar stora skador och problem för t.ex. lantbrukare och trafikanter. Utskottet anser att det är angeläget att åtgärder vidtas och ser därför positivt på regeringens ambitioner att dels öka incitamenten att bedriva vildsvinsjakt, dels utveckla åtgärder för att ytterligare minska vildsvinsstammen lokalt och regionalt. Utskottet välkomnar även att vissa åtgärder inom det s.k. vildsvinspaketet inom ramen för livsmedelsstrategin har förlängts och förstärkts.

Utskottet konstaterar att det är fastighetsägaren som har jakträtten på den mark som tillhör fastigheten. Samtidigt noterar utskottet Naturvårdsverkets

bedömning att en förbättrad lokal samverkan kring vildsvinsjakt och vildsvinsförvaltning är den åtgärd som bedöms kunna bidra långsiktigt till en ökad vildsvinsjakt.

Med hänvisning till det som anförts ser utskottet ingen anledning för riksdagen att bifalla motionärernas förslag. Därmed avstyrker utskottet motionerna 2025/26:519 (SD), 2025/26:2363 (M) och 2025/26:3733 (S) yrkande 70.

Rovdjursförvaltningen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om rovdjursförvaltningen.

Jämför reservation 5 (V), 6 (C) och 7 (MP).

Motionerna

Enligt partimotion 2025/26:2784 av Nooshi Dadgostar m.fl. (V) yrkande 52 bör regeringen återkomma med förslag på åtgärder för att stärka det förebyggande arbetet mot rovdjursskador och för att minska den illegala jakten på rovdjur.

Även i kommittémotion 2025/26:3426 av Emma Nohrén m.fl. (MP) yrkande 3 framhålls att det behövs krafttag mot illegal jakt. Motionärerna anför att illegal jakt är oacceptabelt oavsett djurslag och arbetet med att få bukt med det måste stärkas.

Vidare anför Nooshi Dadgostar m.fl. (V) i partimotion 2025/26:2784 yrkande 54 att berörda aktörer bör involveras i en långsiktig strategi för en rovdjursförvaltning som säkerställer långsiktigt gynnsam bevarandestatus för våra stora rovdjur. Enligt yrkande 55 bör regeringen återkomma med förslag på åtgärder som stärker möjligheten för vargindivider från den finsk-ryska populationen att vandra in till Sverige och bidra till en ökad genetisk variation i vår vargstam. Enligt yrkande 56 ska licensjakt på varg upphöra. Motionärerna anser att den enda jakt som bör vara möjlig på varg är skyddsjakten, som är ett viktigt redskap att värna för tamdjursägare och för den allmänna acceptansen.

Enligt yrkande 57 ska licensjakt på lodjur upphöra. Motionärerna anser att skyddsjakt på lodjur, såväl som skyddsjakt på andra rovdjur, är ett viktigt redskap som bör finnas kvar för tamdjursägare men att licensjakten på lodjur är olämplig.

Enligt kommittémotion 2025/26:2833 av Helena Lindahl m.fl. (C) yrkande 39 ska den förändrade skyddsstatusen för varg i art- och habitatdirektivet leda till färre vargangepp. Motionärerna anför att den förändrade skyddsstatusen ger Sverige större handlingsfrihet i vargförvaltningen, och enligt regeringen ska den regionala nivån på ett effektivare sätt kunna hantera problem som uppstår på grund av vargförekomst.

Enligt motion 2025/26:2494 av Anna af Sillén och Ann-Sofie Lifvenhage (båda M) yrkande 2 i denna del bör behovet av en mer flexibel och regionalt förankrad rovdjursförvaltning ses över.

Enligt motion 2025/26:1829 av Mathias Bengtsson (KD) borde länsstyrelserna redovisa rovdjursangrepp för att stärka både djurägarnas trygghet och rovdjursförvaltningens legitimitet.

Enligt motion 2025/26:3412 av Jacob Risberg m.fl. (MP) ska jakttroféer från rovdjur förbjudas.

Bakgrund och pågående arbete

När det gäller rovdjursförvaltningen ansvarar Naturvårdsverket för de nationella förvaltningsplaner som anger mål och ramar på en mer övergripande nivå. Länsstyrelserna har ansvaret för att, tillsammans med länens viltförvaltningsdelegationer, ta fram planer för den regionala nivån. I de nationella förvaltningsplanerna anges nationella mål för rovdjuren. Målen innefattar både övergripande politiska mål och preciserade mål för förvaltningen. På regional nivå kan förvaltningsmål formuleras.

Varg har fram till den 14 juli 2025 varit listad i bilaga 4 i art- och habitatdirektivet¹ som en strikt skyddad art. Sedan den 14 juli 2025 är den listad i bilaga 5 till direktivet och omfattas inte längre av det strikta skyddet enligt artikel 12. I bilaga 5 listas djur- och växtarter av gemenskapsintresse för vilka insamling i naturen och exploatering kan bli föremål för förvaltningsåtgärder. Medlemsstaterna är fortfarande skyldiga att se till att de åtgärder som vidtas i enlighet med direktivet ska syfta till att bibehålla eller återställa en gynnsam bevarandestatus hos livsmiljöer samt arter av vilda djur och växter av gemenskapsintresse (artikel 2). Medlemsstaterna har till uppgift att införliva direktivets bestämmelser i nationell lagstiftning.

För att reglera antalet vargar och lodjur får skyddsjakt och viss licensjakt genomföras, om förutsättningarna för jakten är uppfyllda. Möjligheten att besluta om licensjakt på varg och lodjur följer av 23 c § jaktförordningen. I förvaltningsplanerna för varg och lodjur bedömer Naturvårdsverket att licensjakt är en effektiv, kontrollerbar och hållbar del av en aktiv vargförvaltning om den bedrivs i begränsad omfattning. Licensjakt kan tillsammans med andra åtgärder såsom bidrag och ersättningar för skador samt samråd och information bidra till att minska konflikter mellan människa och varg. När inventeringar visar att stammen ligger över det nationella referensvärdet kan licensjakt vara en av flera åtgärder i förvaltningen för att begränsa de negativa socioekonomiska konsekvenserna och öka förtroendet för förvaltningen. Myndigheten framhåller vidare att för att kunna fatta beslut om licensjakt ska andra lämpliga lösningar än licensjakt saknas och jakten ska inte försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus för vargen. Licensjakt ska inte ses som en akut eller tillfällig lösning. Den ska inte heller

¹ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter.

på något sätt ses som den enda åtgärd som ska användas och utvecklas inom förvaltningen.

I Naturvårdsverkets redovisning till regeringen från mars 2025, Ytterligare förvaltningsåtgärder för varg (NV-08852-24), listas ett antal förvaltningsåtgärder som bör vidtas för att säkerställa att ett lägre referensvärde och en minskad populationsstorlek inte riskerar upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus för den svenska vargstammen. Det övergripande målet med dessa förvaltningsåtgärder är att bibehålla gynnsam bevarandestatus vid en successiv minskning av populationen. Det kräver en mer omfattande övervakning av vargpopulationen för att tidigt upptäcka negativa förändringar i genetiska och demografiska parametrar. Sammanfattningsvis gäller att ju närmare populationen kommer referensvärdet, desto fler och mer omfattande blir de förvaltningsåtgärder som krävs. Vilka åtgärder som faktiskt införs påverkar i vilken grad populationen kan minskas. Minskningen behöver dessutom ske stegvis och med försiktighet, där varje åtgärd följs upp och utvärderas i takt med att populationen förändras.

Regeringen har i regeringsuppdrag LI2025/01301 angett att populationen vid licensjakten 2026 ska minska till 270 individer. Där anges också att Naturvårdsverket ska ta fram en förvaltningsplan för varg som ska gälla för hela förvaltningsperioden fram till nästa rapportering till EU-kommissionen i enlighet med artikel 17 i art- och habitatdirektivet. I förvaltningsplanen ska Naturvårdsverket beakta att gynnsam bevarandestatus ska bibehållas, att förutsättningarna för skyddsjakt och licensjakt upprätthålls och att minskningen av vargpopulationen sker stegvis. Naturvårdsverket har också påbörjat arbetet med några av de förvaltningsåtgärder som finns listade i Naturvårdsverkets redovisning om ytterligare förvaltningsåtgärder för varg.

Enligt information från Naturvårdsverket arbetar myndigheten med en ny förvaltningsplan för varg. Planen kommer att beskriva åtgärder och genomförande, och ska fungera som stöd till länsstyrelserna.

Regeringen upphävde 23 e och 23 f §§ jaktförordningen den 1 oktober 2025 genom förordning SFS 2025:689 om ändring i jaktförordningen (1987:905). Förändringen i jaktförordningen innebär bl.a. att det inte längre finns något sista datum för när beslut om licensjakt för varg och lodjur ska ha fattats. Naturvårdsverket anser det dock vara av stor vikt att länsstyrelserna fortsatt fattar eventuella beslut om licensjakt i så god tid som möjligt.

I budgetpropositionen för 2026 (prop. 2025/26:1 utg.omr. 23) redovisas att inventeringar och populationsanalyser visar att rovdjursstammarna under 2024 har bibehållit gynnsam bevarandestatus. Skydds- och licensjakt har kunnat bedrivas på bl.a. varg och lodjur. Stammarna regleras för att begränsa socioekonomisk påverkan. För att den gynnsamma bevarandestatusen inte ska riskeras vid licensjakt tillämpar förvaltande myndigheter årliga beskattningsmodeller som underlag inför beslut om licensjakt. Som ett resultat av regeringsuppdrag om utvecklad vargförvaltning har Naturvårdsverket genomfört en revidering av riktlinjerna för beslut om skyddsjakt på varg, vilket bör möjliggöra att beslutsprocessen om skyddsjakt på varg blir effektivare och

bidrar till en lägre skadebild. Inom detta uppdrag redovisade Naturvårdsverket även en analys av under vilka förutsättningar referensvärdet skulle kunna vara i den nedre delen av intervallet om 170–270 vargar. Inom samma uppdrag har nya riktlinjer för flytt av varg inom Sverige tagits fram gemensamt av Naturvårdsverket, SVA och Jordbruksverket, vilket ska bidra till att invandrade genetiskt viktiga individer kan bevaras vid behov, samtidigt som skador för rennäringen minskas under den processen.

Regeringen bedömer att utvecklingen av viltförvaltningen skapar förutsättningar för en ekosystembaserad och adaptiv förvaltning som bl.a. möjliggör att viltet kan nyttjas som resurs. Sveriges viltstammar av jaktbart vilt är viktiga såväl ur ett landsbygdspolitiskt perspektiv som ur ett livsmedelsberedskapsperspektiv. Samtidigt krävs det fortsatta insatser för att minska viltskador och ersätta de skador som ändå uppkommer, för att upprätthålla en livsmedelsproduktion både på kort och lång sikt. Regeringen bedömer att viltstammarna i Sverige huvudsakligen är i balans men förvaltningen av bl.a. varg behöver utvecklas.

Regeringen föreslog i budgetpropositionen för 2026 ökade medel till Naturvårdsverket för att finansiera utökade förvaltningsåtgärder för varg. Riksdagen ställde sig bakom regeringens förslag (bet. 2025/26:MJU1, rskr. 2025/26:128).

Vid debatten av interpellation 2024/25:521 Bättre samexistens med vargen den 1 april 2025 anförde landsbygdsminister Peter Kullgren (KD) följande:

Regeringen arbetar för en bättre samexistens med rovdjuren i Sverige genom en rovdjurspolitik som är en balans mellan sociala, ekonomiska och ekologiska intressen. Målet är att upprätthålla en hållbar rovdjurspolitik som tar hänsyn till både de ekologiska behoven och de sociala konsekvenserna för människor som lever i områden där rovdjur är närvarande. En översyn av jaktlagstiftningen har initierats för att modernisera och förbättra reglerna inom jaktområdet. Sverige ska ha en vargstam med gynnsam bevarandestatus men med ett lägre antal vargar än i dag. För att uppnå detta sker bland annat ett nära samarbete med ansvariga myndigheter i våra grannländer Finland och Norge.

Sverige är ett av de länder som redan använder flera tillgängliga verktyg, till exempel jakt och preventiva åtgärder, för att förvalta vargen och motverka de negativa effekterna av rovdjur. Vi kommer att fortsätta med det. För att ytterligare stödja lantbrukare som drabbas av skador orsakade av rovdjur har regeringen förstärkt viltskadeanslaget med 15 miljoner kronor per år från och med 2023. Detta innebär mer medel till skadeförebyggande åtgärder och ersättning för uppkomna skador. Allt stöd för rovdjursavvisande stängsel hanteras inom viltskadeanslaget, vilket förenklar ansökningsprocessen för lantbrukare. Totalt uppgår anslaget nu till 67,8 miljoner kronor per år, vilket stärker arbetet för en bättre samexistens mellan människor och rovdjur.

— — —

Jag är helt trygg i att det finns stöd för att genomföra den politik som Sveriges riksdag, Europaparlamentet, ministerrådet och EU:s befolkning står bakom. Jag vet inte hur många gånger Sveriges riksdag har tillkännagivit för regeringen – en regering som då bestod av

socialdemokrater och miljöpartister – att det var dags att minska vargstammen. Det är detta vi nu agerar på, och det är på tiden.

Jag vill återigen komma tillbaka till att detta måste handla om mer än ekonomi. Det rör människors trygghet och deras möjlighet att skydda sina tamdjur från rovdjursangrepp. För många är det också en fråga om att kunna fortsätta leva och verka på landsbygden. Därför behöver vargstammen vara betydligt mindre än i dag.

Vår målsättning är att minska antalet vargar för att förbättra situationen för dem som påverkas negativt. Det är att på riktigt ta ansvar för samexistens.

Under hösten 2025 beslutade länsstyrelserna i Dalarna, Södermanland, Västmanland, Västra Götaland och Örebro län om licensjakt efter totalt 48 vargar med startdatum den 2 januari 2026. Besluten överklagades av flera olika organisationer, bl.a. Naturskyddsföreningen, Svenska Rovdjursföreningen och föreningen Nordulv. Den 15 december 2025 biföll Förvaltningsrätten i Luleå överklagandena och upphävde samtliga länsstyrelser beslut om licensjakt efter varg (mål nr 2182-25, 2185-25, 2186-25, 2198-25, 2202-25 och 2203-25). Det huvudsakliga skälet för upphävandet är att domstolen inte funnit att länsstyrelserna kunnat uppfylla sin bevisbörda och visa att den planerade jakten inte skulle försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos vargpopulationen i Sverige.

Förvaltningsrättens domar har överklagats till kammarrätten och det har meddelats prövningstillstånd i samtliga mål (mål nr 3134-25, 3136-25, 3158-25, 3168-25 och 3170-25).

Den 22 januari 2026 avslog Kammarrätten i Sundsvall överklagandet från Länsstyrelsen i Västmanlands län (mål nr 3170-25). Den 26 januari avslog kammarrätten de övriga överklagandena (mål nr 3134-25, 3136-25, 3158-25 och 3168-25). Kammarrätten anförde bl.a. att den aktuella licensjakten på varg inte kan genomföras utan att upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus för den svenska vargstammen försvåras. Enligt information från Regeringskansliet analyseras nu domarna inom Regeringskansliet.

När det gäller licensjakt på lodjur och jakttroféer anförde landsbygdsminister Peter Kullgren (KD) följande den 1 april 2025 vid debatten av interpellation 2024/25:522 Troféjakt på lodjur:

Lodjuret är en strikt skyddad art enligt EU:s art- och habitatdirektiv, vilket bland annat innebär att medlemsstaterna måste säkerställa att eventuell jakt på arten inte gör det svårare att upprätthålla gynnsam bevarandestatus. Licensjakt på lodjur, som sker under strikt reglerade former i Sverige, är enligt regeringens bedömning förenlig med direktivet och är ett verktyg för en ansvarsfull och hållbar viltförvaltning.

Regeringen har tillsatt en särskild utredare för att se över jaktlagstiftningen. Syftet är att skapa en modern och systematisk lagstiftning och att förbättra genomförandet av EU-rättsliga regler. Utredaren ska bland annat föreslå både en ny jaktlag och en ny jaktförordning och förbättra genomförandet av EU:s regelverk samt ta ställning till behovet av ändringar i den straffrättsliga regleringen i jaktlagstiftningen.

För att bibehålla en gynnsam bevarandestatus för lodjurspopulationen följs utvecklingen noggrant, och beslut om licensjakt fattas utifrån

vetenskapliga rekommendationer. Den svenska lodjursstammen har gynnsam bevarandestatus. Det innebär att det finns möjlighet till skyddsjakt och viss licensjakt för att reglera antalet lodjur och förebygga skador på tamdjur och renar. Jakträttshavaren får behålla skinnen förutsatt att alla krav för jakten, inklusive rapportering och besiktning, är uppfyllda.

När det gäller redovisning av rovdjursangrepp sammanställer Viltskadecenter årligen statistik över skador orsakade av stora rovdjur och fåglar i Sverige. Många länsstyrelser redovisar på sina webbplatser lokal rovdjursinformation med konkreta fall och besiktningar. I databasen Rovbase registreras uppgifter från rovdjursinventeringar, om skador orsakade av rovdjur och om döda rovdjur. Lagringen av uppgifter görs av Statens naturoppsyn och Veterinärinstitutet i Norge, länsstyrelserna, Statens veterinärmedicinska anstalt, laboratorier som utför DNA-analyser m.fl.

När det gäller illegal jakt svarade landsbygdsminister Peter Kullgren (KD) den 12 november 2025 följande på fråga 2025/26:150:

Det är svårt att uppskatta omfattningen av jaktbrott. Alla former av illegal jakt, oavsett om den rör rovdjur, klövvilt eller andra djur är förkastlig. Dessutom minskar utrymmet för markägare och jägare att bruka viltet som resurs. Det är för mig självklart att jakt ska bedrivas under kontrollerade former inom lagens gränser.

Regeringen gav i december 2024 ett antal myndigheter, däribland Naturvårdsverket, i uppdrag att, utifrån sina nuvarande uppgifter och förutsättningar, analysera vilka åtgärder som myndigheten kan bidra med i det brottsförebyggande arbetet. I redovisningen av uppdraget uppgav Naturvårdsverket bland annat att de sedan 2019 ansvarar för en samverkansgrupp för arbete som förebygger illegal jakt på stora rovdjur. Utöver Naturvårdsverket ingår representanter från Åklagarmyndigheten, Polismyndigheten, Statens veterinärmedicinska anstalt och länsstyrelserna i samverkansgruppen. I december 2023 tog gruppen fram ett myndighets-gemensamt utredningsstöd för hantering av ärenden rörande misstanke om illegal jakt på stora rovdjur. Syftet med utredningsstödet är att tydliggöra vilka roller och ansvar respektive myndighet har, samt skapa förutsättningar att hitta effektiva och fungerande rutiner för samverkan kring ärenden gällande misstanke om illegal jakt på rovdjur och artskyddsbrott.

I utredningen om en ny jakt- och viltvårdsmyndighets betänkande En ny nationell myndighet för viltförvaltning (SOU 2025:50), gör utredningen bedömningen att regeringen bör ge en eventuell ny viltförvaltnings-myndighet i uppdrag att utreda hur statliga myndigheters förebyggande arbete mot jaktbrott kan utvecklas och samordnas. Vidare bedömer utredningen att regeringen bör utreda om länsstyrelserna bör ha tillsynsansvar enligt jaktlagen (1987:259). Betänkandet har varit på remiss till och med den 25 september 2025 och betänkandet och remissyn-punkterna bereds just nu i Regeringskansliet.

Sammanfattningsvis pågår ett arbete redan i dag och det finns förslag om ytterligare åtgärder, men det är för tidigt att säga något kring dessa då de fortfarande bereds.

Bestämmelser om länsstyrelsens användning av medel från viltskadeanslaget finns i 11–11 c och 12 §§ viltskadeförordningen (2001:724) samt i förordningen (2017:1254) om statligt stöd av mindre betydelse inom jordbruks-sektorn för viltskador och förebyggande av viltskador. Utöver dessa förordningar tillämpas Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2018:5) om bidrag

och ersättningar för viltskador när länsstyrelsen hanterar medel från viltskadeanslaget för bidrag och ersättningar för viltskador på annat än fisk, fiskeredskap och ren. Medel som Naturvårdsverket årligen lämnar till länsstyrelserna från viltskadeanslaget i form av bidrag får användas för att bl.a. genomföra åtgärder som ska förebygga viltskador som kan orsakas av fredat vilt. För att förebygga skador på inhägnade tamdjur är rovdjursavvisande stängsel den mest effektiva åtgärden. Länsstyrelsen kan besluta om bidrag till sådana åtgärder.

Regeringen beslutade den 9 februari 2023 att ge en särskild utredare i uppdrag att analysera hur de svenska djurskyddsbestämmelserna påverkar svenska livsmedelsproducenters konkurrenskraft i förhållande till livsmedelsproducenter i andra medlemsstater inom EU samt undersöka möjliga åtgärder, inklusive regelförenklningar, för att med bibehållna högt ställda djurhållningskrav stärka konkurrenskraften för svensk livsmedelsproduktion (dir. 2023:19). I augusti 2024 presenterade utredningen betänkandet Animalieproduktion med hög konkurrenskraft och gott djurskydd (SOU 2024:56). Utredaren bedömer bl.a. att åtgärder behöver vidtas för att sänka antalet vargar i Sverige och öka ersättningarna betydligt till djurägarna för rovdjursavvisande stängsel inklusive stängsling och underhåll samt för skadade, saknade och dödade djur. Utredningen föreslår att översynen ska genomföras av Naturvårdsverket, som tar beslut om rekommendationer för ersättningar och bidrag ur viltskadeanslaget. Vidare bedömer utredaren att ett mycket prioriterat område för innovation är att hitta lösningar på viltskador och åtgärder för minskad risk för rovdjursangrepp. Det är områden som på ett markant sätt påverkar konkurrenskraften, lönsamheten och viljan att starta och utveckla företag inom animalieproduktion. Betänkandet har varit på remiss och bereds nu inom Regeringskansliet.

Regeringen redovisar i budgetpropositionen för 2026 att medlen från anslag 1:7 Ersättningar för viltskador m.m. har nyttjats i sin helhet under året, vilket är en ökning från föregående år. Bidragen fördelas bl.a. till förebyggande åtgärder och till ersättning för skador. Effekten av anslagspostens användning är enligt regeringen att tamdjursägare och jordbruksföretag får ett ekonomiskt incitament att arbeta förebyggande mot skador av vilt som är fredat, vilket ger färre skadetillfällen och mindre skador per tillfälle.

Tidigare riksdagsbehandling

Riksdagen har riktat ett antal tillkännagivanden till regeringen när det gäller vargförvaltningen. I maj 2020 riktade riksdagen ett tillkännagivande till regeringen om att se över förutsättningarna för att utöka licensjakten på varg i områden där vargstammen behöver minskas (bet. 2019/20: MJU15, rskr. 2019/20:236). I december 2020 föreslog miljö- och jordbruksutskottet genom ett utskottsinitiativ ett antal tillkännagivanden till regeringen om att bl.a. ge Naturvårdsverket i uppdrag att ta fram nya rekommendationer för skyddsjakt på varg som också gör det möjligt att fatta beslut om skyddsjakt på ett helt

revir och se till att staten tar ett större ansvar för skyddsjakt. Riksdagen beslutade i enlighet med utskottets förslag (bet. 2020/21:MJU5, rskr. 2020/21:82). Våren 2022 beslutade riksdagen om ett tillkännagivande till regeringen om referensvärdet för varg och regionala förvaltningsplaner (bet. 2021/22:MJU24, rskr. 2021/22:296–297).

Det framgår av skrivelse 2024/25:75 Riksdagens skrivelser till regeringen – åtgärder under 2024 att tillkännagivandena inte är slutbehandlade. Regeringen hänvisar till ett antal uppdrag som berörda myndigheter arbetar med eller har redovisat, se ovan.

Utskottets ställningstagande

Inledningsvis vill utskottet framhålla de tillkännagivanden som riksdagen riktat till regeringen om förvaltning av och jakt på varg. Utskottet anser att vargen ska ha förutsättningar för att långsiktigt finnas i Sverige men att det behöver vara en betydligt mindre vargstam än i dag. Om rovdjursstammarna behöver minska kan detta ske genom skyddsjakt och licensjakt, verktyg som enligt utskottets bedömning behövs för en ansvarsfull och hållbar viltförvaltning. Det är viktigt att både djurägare och andra har möjlighet att leva och verka på landsbygden utan att känna sig hotade av rovdjur.

Utskottet konstaterar att Naturvårdsverket är ansvarigt för rovdjursförvaltningen och tar fram nationella förvaltningsplaner som säkerställer en gynnsam bevarandestatus hos rovdjuren. Utskottet noterar att rovdjursstammarna har bibehållit gynnsam bevarandestatus under 2024 och att årliga beskattningsmodeller används inför beslut om licensjakt för att inte riskera bevarandestatusen. Samtidigt noterar utskottet förvaltningsrättens och kamrarrättens domar som upphäver besluten om licensjakt på varg 2026. Utskottet följer hur frågan utvecklas.

Utskottet konstaterar vidare att flera åtgärder har vidtagits för att minska vargstammen, samtidigt som nya riktlinjer har tagits fram för flytt av varg inom Sverige så att invandrade genetiskt viktiga individer kan bevaras vid behov. Vidare noterar utskottet att jakträttshavare får behålla skinnen vid jakt av bl.a. varg och lodjur, förutsatt att alla krav för jakten är uppfyllda. Utskottet ser ingen anledning att motsätta sig denna ordning om alla krav uppfylls.

Utskottet konstaterar att länsstyrelserna kan besluta om bidrag som får användas till åtgärder för att förebygga viltskador som kan orsakas av fredat vilt. När det gäller att förebygga skador på inhägnade tamdjur konstaterar utskottet att rovdjursavvisande stängsel har visat sig vara en effektiv åtgärd. Utskottet noterar också att Utredningen om en konkurrenskraftig animalieproduktion föreslår att ersättningarna för rovdjursavvisande stängsel ökas och bedömer att innovation är ett viktigt område att prioritera när det gäller att hitta lösningar för viltskador och åtgärder för minskad risk för rovdjursangrepp. Utskottet anser i likhet med regeringen att det krävs ökad kunskap för att minska och hantera uppkomna viltskador.

Vidare konstaterar utskottet att Viltskadecenter årligen sammanställer statistik över skador orsakade av stora rovdjur samt att det även registreras uppgifter i databasen Rovbase. Många länsstyrelser redovisar också lokal rovdjursinformation på sina webbplatser.

När det gäller illegal jakt vill utskottet framhålla att sådan jakt utgör ett allvarligt brott med högt straffvärde. Rovdjuren ska ha förutsättningar för att långsiktigt finnas i Sverige och om stammarna behöver minska ska detta ske genom lagligt reglerad jakt såsom skyddsjakt och licensjakt. Utskottet noterar att det finns en nationell samverkansgrupp mot illegal jakt på stora rovdjur och att gruppen tagit fram ett gemensamt utredningsstöd för hantering av misstänkt illegal jakt på stora rovdjur. Vidare noterar utskottet att det pågår beredning av olika förslag om hur det förebyggande arbetet mot jaktbrott kan utvecklas och samordnas. Utskottet ser fram emot regeringens kommande beslut i frågan.

Med hänvisning till det som anförts ser utskottet ingen anledning för riksdagen att bifalla motionärernas förslag. Därmed avstyrker utskottet motionerna 2025/26:1829 (KD), 2025/26:2494 yrkande 2 i denna del, 2025/26:2784 (V) yrkandena 52 och 54–57, 2025/26:2833 (C) yrkande 39, 2025/26:3412 (MP) och 2025/26:3426 (MP) yrkande 3.

Skarvförvaltningen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om skarvförvaltningen.

Jämför reservation 8 (S) och 9 (C).

Motionerna

Enligt kommittémotion 2025/26:3733 av Åsa Westlund m.fl. (S) yrkande 71 bör regeringen verka för en effektiv förvaltning av skarv med exempelvis licensjakt på skarv och oljering av skarvägg för att kraftigt minska skarvpopulationen.

Det framhålls även i motionerna 2025/26:1895 av Heléne Björklund (S) yrkande 2 och 2025/26:1283 av Josefin Malmqvist m.fl. (M) yrkande 1 i denna del att möjligheten att införa licensjakt på skarv bör ses över.

Enligt motion 2025/26:1283 av Josefin Malmqvist m.fl. (M) yrkande 2 bör man se över möjligheten att införa äggbehandling i större utsträckning för att minska bestånd av skarv i Stockholms skärgård och i hela Sverige. Även enligt motion 2025/26:2849 av Markus Wiechel (SD) yrkande 1 bör regeringen se över nya åtgärder för att få till stånd en effektiv bekämpning av skarv, bl.a. oljering av skarvägg.

I kommittémotion 2025/26:2825 av Stina Larsson m.fl. (C) yrkande 17 i denna del framhåller motionärerna att regeringen bör vidta åtgärder för att minska skadorna från skarv. Motionärerna anför att flera saker behöver

sammanfalla om andelen fisk som går till humankonsumtion ska öka; bl.a. behöver de skador som skarven orsakar minska.

Enligt motion 2025/26:1895 av Heléne Björklund (S) yrkande 1 finns det ett behov av en översyn av skarvstammens påverkan på fiskbestånden och fisket i Blekinge. Enligt samma yrkande bör regeringen vidta långsiktiga och verkningfulla åtgärder för en hållbar förvaltning av arten. Även i motion 2025/26:2515 av Anna af Sillén och Ann-Sofie Lifvenhage (båda M) i denna del framhålls behovet av en mer balanserad och effektiv förvaltning av skarvbestånden.

I motionerna 2025/26:528 av Mattias Ottosson m.fl. (S) yrkande 1, 2025/26:2296 av Peter Hedberg m.fl. (S) och 2025/26:2590 av Mattias Eriksson Falk och Roger Hedlund (båda SD) framhålls behovet av att vidta åtgärder för att minska skarvpopulationen och underlätta bekämpning av skarven och andra skadefåglar.

I motion 2025/26:2670 av Mikael Oscarsson (KD) yrkande 2 lämnas förslag om att Naturvårdsverket ska ta fram nationella riktlinjer för en mer aktiv förvaltning av skarvpopulationen. I yrkande 3 framhålls att ekosystemperspektivet alltid ska beaktas i beslut om skydds jakt. Motionären anför även i yrkande 5 att Sverige behöver fastställa ett nationellt populationsmål för storskarv och att detta mål bör ligga på 1997 års nivåer, dvs. ca 17 000 bon eller par, motsvarande minst 34 000 individer.

Bakgrund och pågående arbete

EU:s lagstiftning sätter ramarna för den svenska förvaltningen av skarv. Fågeldirektivet (2009/147/EG) innehåller regler till skydd för samtliga fågelarter som förekommer naturligt inom EU, liksom för deras ägg, bon och livsplatser. Enligt direktivet är medlemsstaterna skyldiga att införa ett generellt system för skydd av samtliga fåglar som ska förbjuda att man avsiktligt dödar eller fångar dessa fåglar. Medlemsstaterna får bevilja undantag från förbudet om att avsiktligt döda eller fånga listade arter av vissa angivna anledningar, om det inte finns någon annan lämplig lösning. Undantag får bl.a. göras av hänsyn till människors hälsa och säkerhet respektive flygsäkerheten, för att förhindra allvarlig skada på grödor, boskap, skogar, fiske och vatten eller för att skydda flora och fauna.

Naturvårdsverket har det övergripande nationella ansvaret för genomförandet av viltförvaltningspolitiken, däribland frågor som berör förvaltningen av stora fåglar. Naturvårdsverket tar som en del av detta arbete fram nationella förvaltningsplaner, bl.a. för skarv.

Den 27 november 2023 redovisade Naturvårdsverket en reviderad nationell förvaltningsplan för storskarv. Den övergripande nationella målsättningen är att, utifrån de förvaltningsmöjligheter som finns, bevara ett livskraftigt bestånd av storskarv och samtidigt minimera storskarvens negativa påverkan på fiskbestånd i behov av stärkt skydd samt minska konflikterna med fisket.

Förvaltningsplanen ska vara ett stöd för samverkan mellan de samhällsintressen som berörs av storskarv och utgöra en vägledning för länsstyrelsernas arbete med att förvalta arten. En stor del av ansvaret för förvaltningen av storskarv, inklusive besluten om skyddsjakt, är delegerad till länsstyrelserna. I planen redovisas att allvarliga skador orsakade av storskarv i möjligaste mån bör förebyggas genom redskapsutveckling, metoder för att störa storskarvarna samt skyddsjakt. Planen är uppdaterad utifrån ändrad lagstiftning och vägledande domar för att vara en aktuell vägledning för länsstyrelserna i det regionala arbetet.

I förvaltningsplanen framgår det att den stora variationen mellan utsjön, olika kustområden och insjöar ställer stora krav på kunskap om hur olika ekosystem fungerar. Förvaltningen av storskarv måste därför anpassas till de lokala förhållanden som förvaltningsbesluten avser. En ändamålsenlig förvaltning kräver en grundläggande förståelse för hur ekosystemet fungerar och hur de förvaltade resurserna interagerar i ekosystemet. En viktig utgångspunkt vid vägledning som arbetsmetod och förvaltningsstrategi på såväl internationell, nationell som lokal nivå är ekosystemansatsen (prop. 2013/14:141).

Som redovisats ovan omfattas skarven av fågeldirektivet, vilket har genomförts i svensk rätt genom bl.a. bestämmelser i jaktlagen och jaktförordningen. Av 23 a och 24 §§ jaktförordningen följer att länsstyrelsen får fatta beslut om skyddsjakt på skarv om det inte finns någon annan lämplig lösning och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Beslut om jakt får dock endast fattas med hänsyn till vissa intressen som anges i förordningen, såsom allmän hälsa och säkerhet eller andra tvingande skäl som har ett allt överskuggande allmänintresse, bl.a. orsaker av social eller ekonomisk karaktär och betydelsefulla positiva konsekvenser för miljön. Det får även fattas beslut om skyddsjakt för att förhindra allvarlig skada på t.ex. fiske, vatten eller annan egendom och för att skydda vilda djur eller växter eller bevara livsmiljöer för sådana djur eller växter.

I proposition 2023/24:156 Ett levande hav – ökat skydd, minskad övergödning och ett hållbart fiske gör regeringen bedömningen att förvaltning av predatorer som säl och skarv bör ingå i en ekosystembaserad havsförvaltning som styrs av alla tre hållbarhetsdimensioner. Sverige bör vidare verka för att allmän jakt på skarv införs och att skadeverkningar av skarv minskar. Riksdagen ställde sig bakom regeringens förslag (bet. 2024/25: MJU5, rskr. 2024/25:32).

Länsstyrelserna fick i sitt regleringsbrev för 2025 i uppdrag att analysera pågående åtgärder för att förebygga skador orsakade av säl och skarv. I redovisningen av uppdraget föreslår länsstyrelserna bl.a. att skyddsjakt efter skarv på enskilds initiativ bör utökas och utformas för att skydda skyddsvärda fiskbestånd. Länsstyrelserna anser även att Naturvårdsverket bör ta fram en vägledning till länsstyrelserna för hur skarvpopulationen praktiskt kan regleras

så effektivt som möjligt. Länsstyrelserna föreslår också att det tas fram regionala förvaltningsplaner för skarv i de områden där sådana saknas.

I februari 2025 gav regeringen Naturvårdsverket, SLU och Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande (Formas) var sitt uppdrag att ta fram ett nytt kunskapsunderlag och ge länsstyrelserna vägledning för att bättre integrera förvaltningsåtgärder för säl och skarv i havsmiljöarbetet (dnr LI2025/00281). Uppdraget ska slutredovisas senast den 31 mars 2028.

Den 3 november 2025 redovisade Naturvårdsverket den del av uppdraget som handlar om att bättre integrera förvaltning av predatorerna säl och skarv i havsmiljöarbetet (dnr NV-25-002592). Delredovisningen innehåller förslag på åtgärder och metoder som på ett resurseffektivt sätt kan vara verkningsfulla för att snabbt och effektivt begränsa säl- och skarvpopulationerna. För att begränsa storskarvspopulationen föreslås bl.a. olika alternativ till utökad skydds jakt, att det tas fram en vägledning för oljering av skarvägg samt att man upphandlar en nationell tjänst för skydds jakt och oljering av skarvägg. Naturvårdsverket föreslår dessutom flera författningsändringar i jaktförordningen, bl.a. utökade möjligheter till skydds jakt på storskarv på enskilda initiativ. Delredovisningen är på remiss till den 3 mars 2026.

Den 14 maj 2025 anförde landsbygdsminister Peter Kullgren (KD) följande som svar på fråga 2024/25:1148 Skarvens skadeverkningar i Testeboåns mynning i Gävle:

Regeringen har påbörjat att genomföra åtgärder som följer av propositionen Ett levande hav – ökat skydd, minskad övergödning och ett hållbart fiske (prop. 2023/24:156). Däribland återfinns att en hållbar fiskförvaltning med kompletterande förvaltning av predatorerna säl och skarv, ska kunna bidra till en starkare integrering i, och växelverka med, havsmiljöarbetet. Regeringen vill att allmän jakt på skarv införs och att skadeverkningar av skarv minskar och anser vidare att förvaltning av predatorer som säl och skarv bör ingå i en ekosystembaserad havsförvaltning som styrs av alla tre hållbarhetsdimensioner.

Mot bakgrund av propositionen tog jag initiativ till en övrig fråga avseende skarv på Jordbruks- och fiskerådet den 22–23 oktober 2024 i Luxemburg. Sverige, Estland, Finland och Lettland har till följd av detta bett kommissionen lägga fram ett förslag där storskarv listas som en jaktbar art i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar, det s.k. fågeldirektivet, för våra länder för att bidra till återhämtningen av sårbara fiskbestånd. Regeringen har vidare lämnat synpunkter på nya internationella vägledningar för skarv där vi efterlyser en samlad ekosystemanalys av påverkan på fiskbestånden och jaktliga åtgärder.

Regeringen har även lämnat flera uppdrag till Havs- och vattenmyndigheten, Naturvårdsverket, Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande (Formas), Sveriges lantbruksuniversitet och länsstyrelserna med en bredd av åtgärder framför allt för att hantera problemställningen längs den svenska Östersjökusten.

Regeringen arbetar målmedvetet för en bättre havsmiljö och tar därför ett helhetsgrepp. Det är en bredd av åtgärder regeringen går fram med, bland annat regleringar på fiskeområdet och en bättre förvaltning av predatorer som påverkar fiskbestånden. Regeringen driver samtidigt en målmedveten politik för att främja hållbara och livskraftiga hav, vatten och

fiskbestånd genom intensivt arbete inom EU för att samla ett bredare stöd för en politik som värnar våra hav och fiskbestånd grundat på bästa tillgängliga vetenskap.

Under 2023 gjorde SLU, på uppdrag av Naturvårdsverket, en rikstäckande inventering av häckande storskarvar i Sverige. Enligt Naturvårdsverket fanns det ett stort behov av att uppdatera kunskapsläget om både storskarvens geografiska utbredning och populationens utveckling i Sverige. I takt med att antalet storskarvar ökat i Sverige har konflikterna mellan människans intressen och storskarven blivit fler, framför allt på grund av att det är en fiskätande art. Frågorna om hur storskarven kan påverka ekosystem och fiskpopulationer är högaktuella. Enligt Naturvårdsverket är populationsutveckling och migration parametrar som det behövs mer underlag om för att bättre kunna besvara dessa frågor. Inventeringen visar på en kraftig ökning av den häckande populationen av storskarv i Sverige sedan 2012, då den förra inventeringen gjordes. En uppenbar förändring från 2012 är att antalet kolonier och bon har ökat i de flesta län – som mest i Kalmar, Blekinge, Västra Götalands och Östergötlands län.

Länsstyrelserna i Stockholms län, Södermanlands län, Uppsala län, Västmanlands län och Örebro län har i regleringsbrevet för länsstyrelserna 2026 fått i uppdrag att ta fram en gemensam, adaptiv och effektiv skarvförvaltningsplan för Mälaren och Hjälmaren som kan komplettera och skapa synergier med det pågående arbetet med en gemensam fiskeriförvaltning för långsiktigt hållbara fiskbestånd i sjöarna. Uppdraget ska samordnas av Länsstyrelsen i Västmanlands län och redovisas till Regeringskansliet senast den 30 maj 2027.

Tidigare riksdagsbehandling

Riksdagen har riktat ett tillkännagivande till regeringen om en reviderad förvaltningsplan för skarv och en likvärdig förvaltning i hela landet för att på så sätt åstadkomma en minskning av skarvpopulationerna (bet. 2022/23: MJU17, rskr. 2022/23:186).

Regeringen hänvisar i skrivelse 2024/25:75 Riksdagens skrivelser till regeringen – åtgärder under 2024 till de olika uppdrag den har gett till berörda myndigheter som redovisas ovan och anger att tillkännagivandet inte är slutbehandlat.

Utskottet har behandlat frågan om skarvförvaltning tidigare, bl.a. i betänkande 2024/25: MJU7 Jakt och viltvård. Utskottet anförde då följande:

Inledningsvis vill utskottet understryka att det ser allvarligt på skarvpopulationens tillväxt och de negativa konsekvenser som denna medför på fiskbestånden och därigenom även för yrkesfisket, fritidsfisket och andra verksamheter. Utskottet har vid flera tillfällen tidigare påtalat detta och riktat tillkännagivanden till regeringen om att uppdatera förvaltningsplanen för storskarv, att säkerställa en förbättrad samverkan i arbetet samt att anpassa åtgärderna till skarvstammens tillväxt. Enligt utskottet är det angeläget att åtgärder vidtas för att få bukt med skarvens utbredning. Det

stora antalet skarvar och deras närvaro och fiskkonsumtion skapar inte bara konflikter med fiskenäringen utan påverkar även friluftslivet och kustmiljön negativt.

Utskottet anser i likhet med regeringen att förvaltningen av predatorer såsom skarv bör ingå i en ekosystembaserad havsförvaltning och välkomnar att den pågående översynen av fiskeriförvaltningen och förvaltningen av predatorer sker utifrån denna utgångspunkt. Utskottet vill framhålla vikten av bestånds- och skadereglerande åtgärder och välkomnar därför att regeringen avser att verka för att allmän jakt på skarv ska införas. I sammanhanget vill utskottet även framhålla betydelsen av att åtgärder vidtas som kan bidra till att jakten utövas i tillräcklig omfattning.

Utskottet konstaterar att det pågår arbete med att begränsa skarvpopulationen och ser mycket positivt på de åtgärder som vidtagits. Den nationella förvaltningsplanen för storskarv har uppdaterats och utskottet noterar bedömningen att allvarliga skador orsakade av storskarv bör förebyggas genom redskapsutveckling, metoder för att störa fåglarna och skyddsjakt. Det görs även forskningssatsningar som ska bidra med ny kunskap om skarven och som i slutändan kan användas för olika förvaltningsåtgärder. Vidare konstaterar utskottet att länsstyrelserna ska analysera pågående åtgärder och vid behov föreslå ytterligare åtgärder som förebygger skador orsakade av skarv.

Utskottets ställningstagande

I likhet med utskottets tidigare ställningstaganden i frågan om skarvförvaltningen ser utskottet allvarligt på skarvpopulationens tillväxt och de negativa konsekvenser som denna medför på fiskbestånden och därigenom även för yrkesfisket, fritidsfisket och andra verksamheter. Det är angeläget att åtgärder vidtas för att få bukt med skarvens utbredning.

Utskottet konstaterar att det pågår arbete med att begränsa skarvpopulationen och ser mycket positivt på de åtgärder som hittills vidtagits. Utskottet välkomnar att den nationella förvaltningsplanen för storskarv har uppdaterats och noterar att den övergripande målsättningen är att bevara ett livskraftigt bestånd av storskarv och samtidigt minimera skarvens negativa påverkan på fiskbestånd samt minska konflikterna med fisket. Vidare noterar utskottet att det för tillfället bereds olika förslag på åtgärder och metoder för att snabbt och effektivt begränsa skarvpopulationen, såsom alternativ för utökad skyddsjakt och oljering av skarvägg. Utskottet ser fram emot regeringens kommande beslut i frågan.

Utskottet vill återigen framhålla att förvaltningen av predatorer såsom skarv bör ingå i en ekosystembaserad havsförvaltning och välkomnar att den pågående översynen av fiskeriförvaltningen och förvaltningen av predatorer görs med denna utgångspunkt. Bestånds- och skadereglerande åtgärder är viktiga och i detta sammanhang är det positivt att regeringen verkar för att allmän jakt på skarv ska införas.

Mot denna bakgrund ser utskottet inget skäl till att vidta någon åtgärd med anledning av motionerna 2025/26:528 (S) yrkande 1, 2025/26:1283 (M) yrkandena 1 i denna del och 2, 2025/26:1895 (S) yrkandena 1 och 2 i denna del, 2025/26:2296 (S), 2025/26:2515 (M), 2025/26:2590 (SD), 2025/26:2670

(KD) yrkandena 2, 3 och 5, 2025/26:2825 (C) yrkande 17 i denna del, 2025/26:2849 (SD) yrkande 1 och 2025/26:3733 (S) yrkande 71. Därmed avstyrker utskottet motionsyrkandena.

Jakt och fiske på renbetesmarker

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om jakt och fiske på renbetesmarker.

Jämför reservation 10 (MP).

Motionerna

Enligt kommittémotion 2025/26:3424 av Jan Riise m.fl. (MP) yrkande 6 bör en ny utredning snarast tillsättas för att ta vidare de frågor som lämnades när Renmarkskommittén upplöstes. Motionärerna utgår från att regeringen, utifrån såväl Girjasdomen som Renmarkskommitténs delbetänkande, i beredningen av en ny utredning skapar förutsättningar för en långsiktig inriktning när det gäller samernas rätt till mark och vatten, liksom till jakt och fiske.

Även i motion 2025/26:1839 av Isak From och Anna-Caren Säterberg (båda S) yrkande 2 framhålls behovet av en politisk lösning av jakt och fiske på statens mark. Regeringen måste hantera de juridiska aspekterna av de nu pågående rättsprocesserna mot staten som kommer av Girjasdomens efterverkningar.

Även i motion 2025/26:1022 av Magnus Jacobsson (KD) lämnas förslag om samernas jakt- och fiskerätt.

I motion 2025/26:1748 av Crister Carlsson och Lars Beckman (båda M) föreslås att markägarnas rättigheter stärks i förhållande till rennäringen.

Bakgrund och pågående arbete

Den 20 maj 2021 tillsatte regeringen en parlamentariskt sammansatt kommitté, kallad Renmarkskommittén, som bl.a. skulle lämna ett förslag till en renskötsellag som skulle ersätta den nuvarande rennäringslagen (1971:437). Den del av uppdraget som handlade om att utreda inom vilka delar av statligt ägd mark samebyar har ensamrätt i förhållande till staten att upplåta småviltsjakt och fiske, och om denna ensamrätt omfattar jakt på annat vilt än småvilt, skulle redovisas i ett delbetänkande senast den 31 augusti 2023.

Kommittén redovisade första delen av uppdraget i delbetänkandet Jakt och fiske i renbetesland (SOU 2023:46). Delbetänkandet var på remiss och regeringen konstaterade att kritiken från remissinstanserna var omfattande. Regeringen uppgav i november 2024 att man därför inte skulle gå vidare med

utredningens förslag. Regeringens avsikt var i stället att avveckla Renmarks-kommittén. Den 19 december 2024 beslutade regeringen att kommitténs arbete skulle upphöra.

I budgetpropositionen för 2026 (prop. 2025/26:1 utg.omr. 23) redovisar regeringen att den avser att tillsätta en ny utredning av rennäringslagen. Syftet med den nya utredningen är att arbeta fram långsiktigt hållbara förslag som har bred förankring både hos dem som berörs och i riksdagen.

Justitiekanslern företräder staten i ett antal mål där olika samebyar för talan mot staten när det gäller jakt och fiske på renbetesmarker. Den 27 augusti 2025 svarade justitieminister Gunnar Strömmer (M) följande på fråga 2024/25:1354 Justitiekanslerns resurser:

Regeringen följer kontinuerligt myndigheternas verksamhet och ekonomi. Detta görs bland annat genom myndigheternas årsredovisningar och dialoger med myndigheternas ledning. Myndigheternas ekonomiska prognoser följs återkommande upp under året.

Regeringen har prioriterat att tillföra Justitiekanslern ökade medel för att stärka kapaciteten att möta det ökade ärendeflödet och komplexiteten i de rättegångar där Justitiekanslern företräder staten. För 2025 uppgår myndighetens förvaltningsanslag för kärnverksamheten till cirka 73 miljoner kronor, jämfört med cirka 56 miljoner kronor när regeringen tillträdde 2022. Anslagsökningen mellan 2022–2025 motsvarar cirka 30 procent.

Justitiekanslerns uppgifter har stor betydelse för medborgarnas förtroende för rättsväsendet och myndigheterna i stort. Regeringen kommer fortsatt följa myndighetens arbete och förutsättningar för att utföra sina uppgifter.

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar att regeringen har avvecklat Renmarkskommittén, bl.a. mot bakgrund av den omfattande kritik som framkom vid remitteringen av deras första delbetänkande Jakt och fiske i renbetesland. Enligt utskottet finns det fortfarande ett behov av att se över rennäringslagen och utskottet välkomnar därför att regeringen avser att tillsätta en ny utredning med detta syfte. Utskottet noterar också att Justitiekanslern har fått ökade medel för att stärka kapaciteten att möta det ökade ärendeflödet och komplexiteten i de rättegångar där Justitiekanslern företräder staten.

Mot bakgrund av det anförda ser utskottet ingen anledning för riksdagen att bifalla motionärernas förslag. Därmed avstyrker utskottet motionerna 2025/26:1022 (KD), 2025/26:1748 (M), 2025/26:1839 (S) yrkande 2 och 2025/26:3424 (MP) yrkande 6.

Motioner som bereds förenklat

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår de motionsyrkanden som beretts i förenklad ordning.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har tidigare under valperioden behandlat samma eller i huvudsak samma frågor som tas upp i de motionsyrkanden som listas i bilaga 2, se bl.a. betänkandena 2022/23:MJU12, 2022/23:MJU17 och 2024/25:MJU7. Utskottet avstyrker därför motionsyrkandena. Tidigare ställningstaganden framgår av de nämnda betänkandena.

Reservationer

1. Översyn av jaktlagstiftningen och viltförvaltningen, punkt 1 (C)

av Anders Karlsson (C).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2025/26:2833 av Helena Lindahl m.fl. (C) yrkande 37 och
avslår motionerna

2025/26:995 av Christofer Bergenblock (C) och
2025/26:2104 av Sten Bergheden (M).

Ställningstagande

Min förhoppning är att den av mitt parti initierade jaktlagsutredningen ska bidra till en mer hållbar förvaltning av de svenska viltstammarna och vildsvinsstammen specifikt. Jaktlagsutredningen kommer förhoppningsvis att landa i att syftet med lagen inte bara ska vara att bevara arter och främja viltet som resurs, utan att lagstiftningen också ska syfta till att minska viltskadorna inom jord- och skogsbruket samt bidra till att mängden trafikolyckor med vilt inblandat minskar. Med en sådan portalparagraf finns förutsättningar att modernisera viltförvaltningen efter de förhållanden som gäller i dag och inte de förhållanden som gällde när lagstiftningen tillkom i mitten av 1980-talet, på den tiden viltstammarna var betydligt mindre än i dag.

2. Älgförvaltningen, punkt 2 (S)

av Åsa Westlund (S), Malin Larsson (S), Jytte Guteland (S), Johan Löfstrand (S) och Aida Birinxhiku (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2025/26:532 av Isak From (S) yrkande 1 och

2025/26:3733 av Åsa Westlund m.fl. (S) yrkande 66 och
avslår motionerna
2025/26:532 av Isak From (S) yrkande 2,
2025/26:842 av Mikael Larsson (C) och
2025/26:3426 av Emma Nohrén m.fl. (MP) yrkande 4.

Ställningstagande

För att uppnå en balanserad och effektiv hantering av älgstammen vill vi att sammansättningen i älgförvaltningsområdena och älgförvaltningsgrupperna ändras. Vi föreslår att jägare och markägare representeras i lika antal under ledning av en oberoende ordförande. Vi tror att vi genom att arbeta tillsammans kan säkerställa att vår nationalsymbol älgen fortsätter att frodas i våra skogar samtidigt som vi bevarar skogens hälsa och produktivitet.

3. Älgförvaltningen, punkt 2 (MP)

av Emma Nohrén (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2025/26:3426 av Emma Nohrén m.fl. (MP) yrkande 4 och
avslår motionerna
2025/26:532 av Isak From (S) yrkandena 1 och 2,
2025/26:842 av Mikael Larsson (C) och
2025/26:3733 av Åsa Westlund m.fl. (S) yrkande 66.

Ställningstagande

De senaste åren har det duggat tätt med larmrapporter om att älgstammen minskat, och SLU Artdatabanken har till och med flaggat för att älgen riskerar att bli rödlistad på grund av den snabba minskningen. Många har vittnat om att skogsbrukets intressen sätts först på bekostnad av älgen. Sedan 2024 ses dock ett trendbrott och älgstammen verkar vända uppåt igen. Men det beror troligen inte på förvaltningsåtgärder, utan på att jägarna tagit saken i egna händer och inte fällt tilldelningen. Det här visar tydligt att systemet inte fungerar och att det saknas ömsesidighet och förtroende för nuvarande förvaltningsmodell. I väntan på en bättre flerartsförvaltning anser jag att älgförvaltningen måste utvecklas utifrån älgarnas ekologi i samverkan med berörda parter så att vi får en sund älgpopulation och återskapar förtroendet för förvaltningen.

4. Vildsvinsförvaltningen, punkt 3 (S)

av Åsa Westlund (S), Malin Larsson (S), Jytte Guteland (S), Johan Löfstrand (S) och Aida Birinxhiku (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2025/26:3733 av Åsa Westlund m.fl. (S) yrkande 70 och avslår motionerna

2025/26:519 av Anders Alftberg (SD) och

2025/26:2363 av Johanna Rantsi (M).

Ställningstagande

Vi ser ett behov av att minska vildsvinsstammen. Viltet orsakar allvarliga skador på lantbruket, vilket drabbar lantbrukarnas lönsamhet och Sveriges försörjningsförmåga. Dessutom är det en viktig åtgärd för att minska smittoriskerna vid ett eventuellt nytt utbrott av den afrikanska svinpest.

5. Rovdjursförvaltningen, punkt 4 (V)

av Kajsa Fredholm (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2025/26:2784 av Nooshi Dadgostar m.fl. (V) yrkandena 52 och 54–57 samt avslår motionerna

2025/26:1829 av Mathias Bengtsson (KD),

2025/26:2494 av Anna af Sillén och Ann-Sofie Lifvenhage (båda M) yrkande 2 i denna del,

2025/26:2833 av Helena Lindahl m.fl. (C) yrkande 39,

2025/26:3412 av Jacob Risberg m.fl. (MP) och

2025/26:3426 av Emma Nohrén m.fl. (MP) yrkande 3.

Ställningstagande

Det förebyggande arbetet för att minska riskerna för angrepp på tamdjur från rovdjur är av central betydelse. Angrepp från rovdjur orsakar stort lidande för de drabbade och kan påverka de ekonomiska förutsättningarna att bedriva tamdjurshållning för den enskilde. Ett starkt förebyggande arbete mot rovdjursangrepp förbättrar även acceptansen för våra rovdjur, som har stor betydelse för ekosystemens funktion, och i förlängningen förbättrar det våra inhemska förutsättningar att producera livsmedel lokalt. Jag anser att regeringen bör återkomma med förslag på åtgärder för att stärka det förebyggande arbetet mot rovdjursskador samt åtgärder för att minska den illegala jakten på rovdjur.

Vidare anser jag att det enda rimliga förhållningssättet när vi förvaltar våra rovdjur är att vetenskapen och forskarna, inte politiker, bedömer hur stora stammarna av våra rovdjur behöver vara för att de långsiktigt ska ha en gynnsam bevarandestatus. Jag anser därför att berörda aktörer bör involveras i en långsiktig strategi för en rovdjursförvaltning som säkerställer långsiktigt gynnsam bevarandestatus för våra stora rovdjur.

Regeringen bör även återkomma med förslag på åtgärder som stärker möjligheten för vargindivider från den finsk-ryska populationen att vandra in till Sverige och bidra till en ökad genetisk variation i vår vargstam. Trots att vargen är klassad som starkt hotad i Sverige på grund av en liten population och hög inavelsgrad tillåts genom licensjakten jakt på vargindivider som inte orsakat skada. Jakten kan även innebära att individer som är genetiskt viktiga för den begränsade stammen dödas. Jag och mitt parti anser att det inte är förenligt med hållbar förvaltning att tillåta licensjakt på varg och anser att den ska upphöra. Den enda jakt som bör vara möjlig på varg är skyddsjakten, som vi anser är ett viktigt redskap att värna för tamdjursägare och för den allmänna acceptansen. Med borttagen licensjakt kan i stället förutsättningarna för nödvändig skyddsjakt stärkas.

Trots att lodjur som art är klassat som sårbart i den svenska rödlistan bedrivs, förutom illegal jakt, licensjakt på arten. Både Rovdjursföreningen och Naturskyddsföreningen har vänt sig till EU-kommissionen då man anser att den beståndsbegränsade licensjakten på lodjur saknar stöd i art- och habitatdirektivet. Jag och mitt parti delar organisationernas uppfattning att licensjakten på lodjur är olämplig och vi välkomnar att man vänt sig till EU-kommissionen för att pröva frågan. Mitt parti anser att skyddsjakt på lodjur, såväl som skyddsjakt på andra rovdjur, är ett viktigt redskap som bör finnas kvar för tamdjursägare. Men vi ser inte skäl till att ett stort antal lodjur slumpmässigt dödas i jakt med lösspringande hundar. I stället bör det förebyggande arbetet mot rovdjursskador stärkas och ersättningen förbättras vid förlust av tamdjur. Jag anser att licensjakt på lodjur ska upphöra.

6. Rovdjursförvaltningen, punkt 4 (C)

av Anders Karlsson (C).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2025/26:2833 av Helena Lindahl m.fl. (C) yrkande 39 och
avslår motionerna

2025/26:1829 av Mathias Bengtsson (KD),

2025/26:2494 av Anna af Sillén och Ann-Sofie Lifvenhage (båda M) yrkande
2 i denna del,

2025/26:2784 av Nooshi Dadgostar m.fl. (V) yrkandena 52 och 54–57,

2025/26:3412 av Jacob Risberg m.fl. (MP) och

2025/26:3426 av Emma Nohrén m.fl. (MP) yrkande 3.

Ställningstagande

Jag och mitt parti anser att den samlade rovdjurspolitiken bör ha större lokal förankring. Varg som angriper tamdjur är ett bekymmer för svenska tamdjursägare och skapar oro. Rovdjursangrepp sker med jämna mellanrum, och flera län har haft ett antal attacker under åren. I slutet av juni 2025 trädde en ändring i kraft av vargens skyddsstatus i art- och habitatdirektivet som ger Sverige större handlingsfrihet i vargförvaltningen. Enligt regeringen ska ändringen leda till att man på den regionala nivån på ett effektivare sätt ska kunna hantera problem som uppstår på grund av vargförekomst. Nu är det upp till regeringen att bevisa att så blir fallet.

7. Rovdjursförvaltningen, punkt 4 (MP)

av Emma Nohrén (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2025/26:3426 av Emma Nohrén m.fl. (MP) yrkande 3 och
avslår motionerna

2025/26:1829 av Mathias Bengtsson (KD),

2025/26:2494 av Anna af Sillén och Ann-Sofie Lifvenhage (båda M) yrkande 2 i denna del,
 2025/26:2784 av Nooshi Dadgostar m.fl. (V) yrkandena 52 och 54–57,
 2025/26:2833 av Helena Lindahl m.fl. (C) yrkande 39 och
 2025/26:3412 av Jacob Risberg m.fl. (MP).

Ställningstagande

Illegal jakt är ett hot mot den svenska vargstammen, som redan är mycket svag. För andra djurslag är det svårare att leda i bevis men flera personer har blivit dömda för illegal jakt. Bara under året har vi kunnat läsa om personer som blivit dömda för att ha använt en olovlig saxfälla för att jaga järv, olovlig jakt på dovhjort och björnjakt från bil. Det är fruktansvärt och måste stävjas. Det är ett hot mot den biologiska mångfalden, orsakar lidande hos djuren och sänker förtroendet för hela jägarkåren. Illegal jakt är oacceptabelt oavsett djurslag och jag anser att arbetet med att få bukt med det måste stärkas.

8. Skarvförvaltningen, punkt 5 (S)

av Åsa Westlund (S), Malin Larsson (S), Jytte Guteland (S), Johan Löfstrand (S) och Aida Birinxhiku (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2025/26:3733 av Åsa Westlund m.fl. (S) yrkande 71 och
 avslår motionerna

2025/26:528 av Mattias Ottosson m.fl. (S) yrkande 1,

2025/26:1283 av Josefin Malmqvist m.fl. (M) yrkandena 1 i denna del och 2,

2025/26:1895 av Heléne Björklund (S) yrkandena 1 och 2 i denna del,

2025/26:2296 av Peter Hedberg m.fl. (S),

2025/26:2515 av Anna af Sillén och Ann-Sofie Lifvenhage (båda M),

2025/26:2590 av Mattias Eriksson Falk och Roger Hedlund (båda SD),

2025/26:2670 av Mikael Oscarsson (KD) yrkandena 2, 3 och 5,

2025/26:2825 av Stina Larsson m.fl. (C) yrkande 17 i denna del och

2025/26:2849 av Markus Wiechel (SD) yrkande 1.

Ställningstagande

Skarvens snabba tillväxt i Sverige och Europa är en utmaning för fiskesektorn. För att minimera den allvarliga skada på fiskenäringen som orsakas av den växande skarvpopulationen behöver vi kraftigt begränsa antalet skarvar. Den

förra socialdemokratiska regeringen gav därför Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten i uppdrag att revidera den nationella förvaltningsplanen för storskarv. Vi kommer att fortsätta att driva denna inriktning både i Sverige och i EU. Till exempel vill vi införa licensjakt på skarv i hela landet. En annan möjlighet är att överväga oljering av skarvägg för att minska skarvbeståndet.

9. Skarvförvaltningen, punkt 5 (C)

av Anders Karlsson (C).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2025/26:2825 av Stina Larsson m.fl. (C) yrkande 17 i denna del och avslår motionerna

2025/26:528 av Mattias Ottosson m.fl. (S) yrkande 1,

2025/26:1283 av Josefin Malmqvist m.fl. (M) yrkandena 1 i denna del och 2,

2025/26:1895 av Heléne Björklund (S) yrkandena 1 och 2 i denna del,

2025/26:2296 av Peter Hedberg m.fl. (S),

2025/26:2515 av Anna af Sillén och Ann-Sofie Lifvenhage (båda M),

2025/26:2590 av Mattias Eriksson Falk och Roger Hedlund (båda SD),

2025/26:2670 av Mikael Oscarsson (KD) yrkandena 2, 3 och 5,

2025/26:2849 av Markus Wiechel (SD) yrkande 1 och

2025/26:3733 av Åsa Westlund m.fl. (S) yrkande 71.

Ställningstagande

Det hållbara yrkesfisket bidrar till levande kust- och insjösamhällen, jobb och en växande besöksnäring. För att andelen fisk som går till humankonsumtion ska öka behöver flera saker sammanfalla. En faktor som ofta lyfts fram av fiskenäringen själv är att minska de skador som skarv orsakar. Jag anser därför att regeringen bör vidta åtgärder för att minska de skador som skarven orsakar.

10. Jakt och fiske på renbetesmarker, punkt 6 (MP)

av Emma Nohrén (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 6 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2025/26:3424 av Jan Riise m.fl. (MP) yrkande 6 och avslår motionerna

2025/26:1022 av Magnus Jacobsson (KD),

2025/26:1748 av Crister Carlsson och Lars Beckman (båda M) och

2025/26:1839 av Isak From och Anna-Caren Säterberg (båda S) yrkande 2.

Ställningstagande

Efter Högsta domstolens dom i Girjasmålet 2020 gav den förra regeringen en parlamentarisk kommitté i uppdrag att se över de delar som handlar om samebyarnas ensamrätt i förhållande till staten att upplåta jakt och fiske. Kommittén presenterade 2023 sitt delbetänkande Jakt och fiske i renbetesland (SOU 2023:46). Kommittén gör bedömningen att de historiska förhållandena i Lappland talar starkt för att även andra samebyar på mark inom renbetesland har motsvarande rätt som Girjas sameby. Även samebyarna i Jämtland bedöms ha starka egendomsskyddade rättigheter till sin markanvändning, även om de inte bedöms ha rätt till upplåtelse. Kommittén föreslog dock att staten inte skulle ändra det nuvarande systemet för upplåtelse av jakt och fiske utan invänta kommitténs förslag på en permanent rättslig reglering i slutbetänkandet. Men i november 2024 meddelade regeringen att man avsåg att avveckla kommittén i dess dåvarande form för att i stället tillsätta en ny utredning med ett delvis annat uppdrag. Enligt uppgift bereds ett sådant förslag inom Regeringskansliet.

Jag utgår från att regeringen, utifrån såväl Girjasdomen som Renmarks-kommitténs delbetänkande, i beredningen av en ny utredning skapar förutsättningar för en långsiktig inriktning när det gäller samernas rätt till mark och vatten, liksom till jakt och fiske. Jag och mitt parti vill se en lagstiftning som ger hela det samiska folket de rättigheter som följer av de internationella konventioner Sverige ställt sig bakom. Det är mycket viktigt att vi hittar en modell som fungerar bra på lång sikt och som tar alla relevanta intressen i beaktande.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden 2025/26

2025/26:68 av Josef Fransson (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reducera stammen av kanadagäss och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:94 av Magnus Persson (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbjuda allmän vårjakt på råbock och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:96 av Magnus Persson (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utöka jakttiden på räv i berörda län och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:103 av Magnus Persson (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda en snabbare process gällande skydds jakt på varg och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:149 av Eric Palmqvist (SD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över lagstiftningen kring vilka rekvisit som ska vara uppfyllda för att bevilja skydds jakt och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kanadagåsens förekomst och numerär bör begränsas utifrån det faktum att arten historiskt sett inte är hemmahörande i Sverige och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:249 av Johnny Svedin (SD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att användningen av mörkeroptik ska föregås av en utbildningsinsats och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att jägare från andra länder som jagar på svensk mark inte bör få använda mörkeroptik om de inte kan uppvisa någon form av utbildning för detta, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2025/26:353 av Lars Johnsson m.fl. (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över förutsättningarna för ett Skåne fritt från varg och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:519 av Anders Alftberg (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa ett lagkrav som tvingar kommuner att tillhandahålla kommunal mark för vildsvinsjakt och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:523 av Anders Alftberg (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att införa skottpengar på vildsvin och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:528 av Mattias Ottosson m.fl. (S):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en översyn av skarvstammen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en översyn av sälstammen och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:532 av Isak From (S):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av ett rättvist älgförvaltningssystem med en oberoende ordförande utsedd av länsstyrelserna i ÄFO och ÄSO och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet att överväga en översyn av finansieringen av länsstyrelserna och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:651 av Ingemar Kihlström (KD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en liten vargstam i Sverige med inriktning att trygga djurhållning och livsmedelsproduktion samt att säkerställa landsbygdsbefolkningens säkerhet och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:772 av Helén Pettersson (S):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att beakta renskötselns förutsättningar vid vargföryngring och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:782 av Helén Pettersson (S):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att staten ska säkerställa en långsiktigt hållbar småviltsjakt i de svenska fjällen och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:783 av Helén Pettersson (S):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att värna acceptansen för älgförvaltningen och bibehålla brunstuppehållet, med särskilt beaktande av de etiska aspekterna i de delar av landet där älgjakten startar i september, och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:820 av Mikael Larsson (C):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om införande av skottpeng på vildsvin och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:822 av Mikael Larsson (C):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att minska antalet gäss och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:842 av Mikael Larsson (C):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en ny modell för finansiering av älgförvaltningen och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:946 av Daniel Persson (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att tillåta allmän jakt på skarv i kombination med andra åtgärder för att freda Gävleborgs kust från skarvens inverkan och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:995 av Christofer Bergenblock (C):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förordna en placering av den nya jakt- och viltvårdsmyndigheten i Halland och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:1022 av Magnus Jacobsson (KD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om samernas jakt- och fiskerätt och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:1108 av Anne-Li Sjölund m.fl. (C):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör vidta åtgärder för att begränsa skarvens negativa påverkan på ekosystem, fiskenäring och friluftsliv och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:1115 av Anne-Li Sjölund och Helena Lindahl (båda C):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över en begränsning gällande jakt på högdräktiga älgkor och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:1142 av Anders Karlsson (C):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge ökad möjlighet till licensjakt i tamdjurstäta län och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att perioden för licensjakt på varg ska sammanfalla med tiden för älgjakt och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:1283 av Josefin Malmqvist m.fl. (M):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att införa licensjakt på skarv och om att påverka i EU för att möjliggöra allmän jakt och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att införa äggbehandling i större utsträckning för att minska bestånd av skarv i Stockholms skärgård och i hela Sverige och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:1330 av Runar Filper (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att införa skottpengar för sälavskjutning och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:1331 av Runar Filper (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att införa skottpengar på skarv och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:1508 av Erik Ottoson (M):

2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över om regeringen kan återkomma till riksdagen med förslag på hur viltfällor ska kunna märkas endast med Naturvårdsverkets jägar-id för att tillgodose kravet på kontaktuppgifter till ansvarig fångstman och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:1509 av Erik Ottoson (M):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att vidta de åtgärder som krävs för att riksdagens beslut och mening

- avseende vargstammens storlek även ska tillämpas av ansvariga myndigheter och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att vidta åtgärder för att de län som är särskilt hårt drabbade av koncentrerade vargstammar ska få en ökad möjlighet till licensjakt i syfte att begränsa vargskadorna och tillkännager detta för regeringen.
 3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att ta initiativ till att ge länsstyrelserna i uppdrag att besluta om skyddsjakt på oskygga vargindivider i syfte att minska framtida skador från varg och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:1716 av Jonas Andersson (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att införa allmän jakttid samt andra tillvägagångssätt för att motverka oproportionerligt stora skarvpopulationer i Roxen och på andra drabbade platser i landet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2025/26:1733 av Crister Carlsson och Malin Höglund (båda M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att se över och förändra systemet för att säkerställa en långsiktigt livskraftig älgstam och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:1748 av Crister Carlsson och Lars Beckman (båda M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att stärka markägarnas rättigheter i förhållande till rennäringen och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:1829 av Mathias Bengtsson (KD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att länsstyrelsen borde redovisa rovdjursangrepp och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:1839 av Isak From och Anna-Caren Säterberg (båda S):

2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en politisk lösning av jakt och fiske på statens mark och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:1865 av Viktor Wärnick (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga problematiken med skarvens utbredning och att detta snarast kräver att allmän jakt på fågeln tillåts i kombination med andra åtgärder för att få bukt med problemen och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:1895 av Heléne Björklund (S):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en översyn av skarvstammens påverkan på fiskbestånden och fisket i Blekinge samt om att regeringen bör vidta långsiktiga och verkningssfulla åtgärder för en hållbar förvaltning av arten och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om möjligheten att underlätta skydds jakt samt införa licensjakt på skarv och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2079 av Sten Bergheden (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att utreda förutsättningarna för att tillåta skydds jakt på varg omgående efter första angreppet på hundar eller tamboskap och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2103 av Sten Bergheden (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att lagen och straffskalan behöver ses över och justeras då vargen inte längre kan klassas som ett hotat, sällsynt eller annars särskilt skyddsvärt vilt utan bör bedömas i lagstiftningen som övriga viltarter som jagas på licens, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2025/26:2104 av Sten Bergheden (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att undersöka möjligheten att förlägga den nya viltmyndigheten till Skaraborg och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2107 av Sten Bergheden (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att återställa hanteringen och regelverket runt det allmänna uppdraget så som regelverket var utformat innan den socialdemokratiska regeringen 2021 ändrade detta, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2025/26:2112 av Sten Bergheden (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att utdelade medel ur Viltvårdsfonden endast ska kunna användas för jakt- och viltvårdsfrämjande insatser och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2129 av Kerstin Lundgren (C):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ta adekvata och direkta beslut och vidta åtgärder för att komma till rätta med de problem skarven utgör och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2158 av Sten Bergheden och Johanna Rantsi (båda M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige inte ska införa ytterligare restriktioner vad gäller bly i ammunitionen för jakten och skyttet och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2159 av Sten Bergheden (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att ändra 28 § jaktlagen så att det ges större möjlighet att skydda sig mot vargangrepp och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2224 av Sten Bergheden (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att utdelade medel ur Viltvårdsfonden endast ska kunna användas för jakt- och viltvårdsfrämjande insatser och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2245 av Ann-Sofie Lifvenhage (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att ge länsstyrelserna i uppdrag att på egen hand besluta om licensjakt på varg efter beslut om gynnsam bevarandestatus och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2275 av Sten Bergheden (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att ifrågasätta EU:s försök till begränsningar och förbud av bly och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2296 av Peter Hedberg m.fl. (S):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga att intensifiera arbetet med att minska skarvstammen genom fler och effektiva åtgärder och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2363 av Johanna Rantsi (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ansvarsfullt hantera vildsvinsstammen och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2364 av Ann-Sofie Lifvenhage (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att överväga en översyn av ersättningen till de som arbetar med det viktiga eftersöket på skadade djur, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2025/26:2419 av Mats Green (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga dels att maximera det lokala självbestämmandet genom att låta viltförvaltningsdelegationerna utgöra den högsta beslutande nivån för samtlig viltförvaltning, dels att återgå till den tidigare ordningen vad gäller viltförvaltningsdelegationernas sammansättning, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2025/26:2494 av Anna af Sillén och Ann-Sofie Lifvenhage (båda M):

2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över behovet av en mer flexibel och regionalt förankrad vilt- och rovdjursförvaltning och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2515 av Anna af Sillén och Ann-Sofie Lifvenhage (båda M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga behovet av en mer balanserad och effektiv förvaltning av säl- och skarvbestånden och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2590 av Mattias Eriksson Falk och Roger Hedlund (båda SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att underlätta för åtgärder mot skarv och andra skadefåglar och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2670 av Mikael Oscarsson (KD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att möjliggöra utökad skyddsjakt på storskarv i vatten där arten orsakar betydande skador på fiskbestånd och ekosystem, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Naturvårdsverket ska ta fram nationella riktlinjer för en mer aktiv förvaltning av skarvpopulationen och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ekosystemperspektivet alltid ska beaktas i beslut om skyddsjakt och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att införa ett system med ekonomisk ersättning –

exempelvis i form av skottpengar eller riktade stöd – för att uppmuntra jakt på skarv i särskilt utsatta områden och tillkännager detta för regeringen.

5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige behöver fastställa ett nationellt populationsmål för storskarv, och att detta mål bör ligga på 1997 års nivåer, dvs. ca 17 000 bon eller par, motsvarande minst 34 000 individer, och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2784 av Nooshi Dadgostar m.fl. (V):

52. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag på åtgärder för att stärka det förebyggande arbetet mot rovdjursskador samt åtgärder för att minska den illegala jakten på rovdjur och tillkännager detta för regeringen.
54. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att berörda aktörer bör involveras i en långsiktig strategi för en rovdjursförvaltning som säkerställer långsiktigt gynnsam bevarandestatus för våra stora rovdjur och tillkännager detta för regeringen.
55. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag på åtgärder som stärker möjligheten för vargindivider från den finsk-ryska populationen att vandra in till Sverige och bidra till en ökad genetisk variation i vår vargstam och tillkännager detta för regeringen.
56. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att licensjakt på varg ska upphöra och tillkännager detta för regeringen.
57. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att licensjakt på lodjur ska upphöra och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2825 av Stina Larsson m.fl. (C):

17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör vidta åtgärder för att minska skadorna från säl och skarv och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2827 av Mathias Bengtsson (KD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det bör utredas hur staten kan ta ett större ekonomiskt ansvar för skydds jakt och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2828 av Mathias Bengtsson (KD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att enklare och direkta skydds jaks beslut bör bli verklighet vid fåbodrar och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2833 av Helena Lindahl m.fl. (C):

37. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en ny portalparagraf i jaktlagstiftning för minskade viltskador och tillkännager detta för regeringen.
39. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den förändrade skyddsstatusen för varg i art- och habitatdirektivet ska leda till färre vargangrepp och tillkännager detta för regeringen.
40. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skapa länsvisa kartor över särskilt sårbara områden för tamdjurshållningen för att underlätta och skynda på beslut om skyddsjakt och tillkännager detta för regeringen.
41. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att minska den svenska vargstammen och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:2849 av Markus Wiechel (SD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över nya åtgärder för att få till stånd en effektiv bekämpning av skarvbeståndet och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska utreda möjligheten att öka jakten på säl och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:3079 av Dan Hovskär (KD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda utökade ersättningsnivåer till lantbrukare som blivit utsatta för vargangrepp, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2025/26:3265 av Alexandra Anstrell m.fl. (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att överväga en utökad jakt på säl i Sverige och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:3412 av Jacob Risberg m.fl. (MP):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att jakttroféer från rovdjur ska förbjudas och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:3424 av Jan Riise m.fl. (MP):

6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett snart tillsättande av en ny utredning för att ta vidare de frågor som lämnades när Renmarkskommittén upplöstes och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:3426 av Emma Nohrén m.fl. (MP):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utveckla jakt- och viltförvaltningen till att bli ekosystembaserad viltförvaltning och om att den ekosystembaserade förvaltningen ska genomsyra hela viltpolitiken och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att slå vakt om jaktetiken och vara mycket restriktiv med att tillåta skyddsjakt utanför ordinarie jakttider och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det behövs krafttag mot illegal jakt och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utveckla älgförvaltningen utifrån älgens ekologi, i samverkan med berörda parter, i syfte att återskapa förtroende för systemet och få en sund älgpopulation och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:3428 av Emma Nohrén m.fl. (MP):

56. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda en ny ersättningsmodell för rovdjursrivna djur som bättre speglar faktiska intäktsbortfall och merkostnader för lantbrukaren, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
57. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att satsa på forskning och utveckling av rovdjursavvisande stängsel och andra förebyggande åtgärder, ökad rådgivning samt en breddad stödmodell som även inkluderar arbetskostnader, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2025/26:3445 av Ann-Sofie Alm (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheterna att minska den svenska vargstammen till en långsiktigt hållbar nivå som inte försvårar lantbruk, djurhållning eller trygghet för människor och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:3563 av Martina Johansson och Mona Smedman (båda C):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en uppdaterad jaktlagstiftning när det gäller förvaltning av viltstammen både när det är många och när det är få individer och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en utredning av regelverket för utfodring och åtling av vilda djur och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skyddsjakt och tillkännager detta för regeringen.

2025/26:3733 av Åsa Westlund m.fl. (S):

65. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om samförvaltning av alla vilda klövdjur och tillkännager detta för regeringen.
66. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att jägare och markägare bör vara representerade i lika antal samt att det bör utses en oberoende ordförande i ÄFO och ÄFG och tillkännager detta för regeringen.
67. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skärpta straff vid medveten överskjutning av tilldelat vilt och tillkännager detta för regeringen.
69. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att beslut om skyddsjakt efter varg måste effektiviseras exempelvis när husdjur eller tamboskap är hotade, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
70. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att minska vildsvinsstammen och tillkännager detta för regeringen.
71. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för en effektiv förvaltning och kraftig minskning av skarv med exempelvis licensjakt på skarv och oljering av skarvägg och tillkännager detta för regeringen.

BILAGA 2**Motionsyrkanden som avstyrks av utskottet**

Motion	Motionärer	Yrkanden
7. Motioner som bereds förenklat		
2025/26:68	Josef Fransson (SD)	
2025/26:94	Magnus Persson (SD)	
2025/26:96	Magnus Persson (SD)	
2025/26:103	Magnus Persson (SD)	
2025/26:149	Eric Palmqvist (SD)	1 och 2
2025/26:249	Johnny Svedin (SD)	1 och 2
2025/26:353	Lars Johnsson m.fl. (M)	
2025/26:523	Anders Alftberg (SD)	
2025/26:528	Mattias Ottosson m.fl. (S)	2
2025/26:651	Ingemar Kihlström (KD)	
2025/26:772	Helén Pettersson (S)	
2025/26:782	Helén Pettersson (S)	
2025/26:783	Helén Pettersson (S)	
2025/26:820	Mikael Larsson (C)	
2025/26:822	Mikael Larsson (C)	
2025/26:946	Daniel Persson (SD)	
2025/26:1108	Anne-Li Sjölund m.fl. (C)	
2025/26:1115	Anne-Li Sjölund och Helena Lindahl (båda C)	
2025/26:1142	Anders Karlsson (C)	1 och 2
2025/26:1283	Josefin Malmqvist m.fl. (M)	1 i denna del
2025/26:1330	Runar Filper (SD)	
2025/26:1331	Runar Filper (SD)	
2025/26:1508	Erik Ottoson (M)	2
2025/26:1509	Erik Ottoson (M)	1–3
2025/26:1716	Jonas Andersson (SD)	
2025/26:1733	Crister Carlsson och Malin Höglund (båda M)	
2025/26:1865	Viktor Wärnick (M)	
2025/26:1895	Heléne Björklund (S)	2 i denna del
2025/26:2079	Sten Bergheden (M)	

2025/26:2103	Sten Bergheden (M)	
2025/26:2107	Sten Bergheden (M)	
2025/26:2112	Sten Bergheden (M)	
2025/26:2129	Kerstin Lundgren (C)	
2025/26:2158	Sten Bergheden och Johanna Rantsi (båda M)	
2025/26:2159	Sten Bergheden (M)	
2025/26:2224	Sten Bergheden (M)	
2025/26:2245	Ann-Sofie Lifvenhage (M)	
2025/26:2275	Sten Bergheden (M)	
2025/26:2364	Ann-Sofie Lifvenhage (M)	
2025/26:2419	Mats Green (M)	
2025/26:2494	Anna af Sillén och Ann-Sofie Lifvenhage (båda M)	2 i denna del
2025/26:2670	Mikael Oscarsson (KD)	1 och 4
2025/26:2825	Stina Larsson m.fl. (C)	17 i denna del
2025/26:2827	Mathias Bengtsson (KD)	
2025/26:2828	Mathias Bengtsson (KD)	
2025/26:2833	Helena Lindahl m.fl. (C)	40 och 41
2025/26:2849	Markus Wiechel (SD)	2
2025/26:3079	Dan Hovskär (KD)	
2025/26:3265	Alexandra Anstrell m.fl. (M)	
2025/26:3426	Emma Nohrén m.fl. (MP)	1 och 2
2025/26:3428	Emma Nohrén m.fl. (MP)	56 och 57
2025/26:3445	Ann-Sofie Alm (M)	
2025/26:3563	Martina Johansson och Mona Smedman (båda C)	1–3
2025/26:3733	Åsa Westlund m.fl. (S)	65, 67 och 69
